

Avstrijci pred Dračem. Spopadi v Mezopotamiji.

RUSKA VLADA JE PREKINILA VSE ZVEZE S ČRNOGORO. — ČRNOGORCI NISO POKORNI SOVRAŽNIKU. — PREBIVALSTVO NEKATERIH OKRAJEV SE JE UPRLLO IN NAPADLO AVSTRIJSKE VOJAKE. — AVSTRIJA IN NEMČIJA SILITA RUMUNSKO, DA BI POVEDALA, KAKŠNO STALIŠČE NAMERAVA ZAVZETI. — VELIKE ANGLEŠKE IZGUBE V MEZOPOTAMIJI.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Avstrijske čete, ki prodirajo proti Albaniji, so se približale Draču. Preko račice so reko Arsen in dospelo do obali, kakih pet kilometrov severovzhodno od Drača.

Italijanske čete, ki so bile zasedle višine med Breši in Tirano, so se morale umakniti. Poveljaval jim je general Palazzi.

Zapadno od Elbasana in Berata se približujejo obali Bolgari. Italijanom ne bo preostajalo drugega, kakor vkrati se in oditi nazaj v Italijo.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Iz Milana poročajo, da je prekinila Rusija vse zveze s Črnogorci. Ruski poslanik, ki je bil na črnogorskem dvoru in se je pozneje podal v Italijo, je bil te dni odpoklican v Petrograd. Kapelniki ruskih gledališč so dobili povelje, da ne smejo več igrati črnogorske himne. Ruski car je silno jezen na črnogorskega kralja, ker se je začel brez njegovega dovoljenja pogajati z Avstrijo in je sklenil z njo separaten mir.

Rim, Italija, 15. februarja. — "Idea Nazionale" zatrjuje, da so se prebivalci nekaterih črnogorskih okrajev vpri v napadli avstrijske vojake. V Črnogori je še vse polno orožja, katerega so bili Črnogorci zakopali, še predno so prišli Avstrijci. Avstrijci so upor kmalu zadušili in upornike kaznovali. Uprli so se bili zategadelj, ker jim Avstrijci niso hoteli dati hrane.

Rim, Italija, 15. februarja. — Rumunska se bo morala v najkrajšem času odločiti, če bo ostala nevtralna, če se bo pridružila zaveznikom ali pa Avstriji in Nemčiji. Avstrijska in nemška vlada sta ji poslali noto, v kateri odločno zahtevata, da naj pove, kako stališče namerava zavzeti. Ob rumunski meji je koncentrirana močna avstrijska, bolgarska in turška armada.

Atene, Grško, 15. februarja. — Škoda, ki so jo povzročili zadnje dni nemški letalci v Solunu, znaša 5,525,000 drahem. Koliko oseb je pri zadnjem napadu mrtvih, se dozdaj še ni moglo dognati.

London, Anglija, 15. februarja. — Neka tukajšnja brzojavna agencija je dobila iz Aten poročilo, da je ob grški meji koncentrirana veliko večja avstrijsko-nemško-bolgarska armada, kot se je začetkom mislilo. Kolikor se je moglo dozdati, je pri Bitolju, Dorainu in Strumici 200,000 avstrijskih in nemških vojakov, v grškem delu Macedonije je pa 250,000 Bolgarov in preko 80,000 Turkov. Avstrija in Nemčija sta torej v veliki premoci.

Bitka, ki se bo vršila pri Solunu, bo morda odločilna za vso sedanjo vojno. Zavezniki so si zvesti znače. Solun je izvanredno dobro utrjen, vse višine okoli njega so zasedene. V najskrajnejši sili, bi se zavezniški vojaki vkricali na transportne ladje, katerih je vsepolno v solunskem pristanišču.

Petrograd, Rusija, 15. februarja. — Vrhovno poveljstvo ruske armade poroča:

Ruske čete so pred kratkim vzele dve utrdbi pri Erzerumu, večeraj jih je padlo pa sedem. Potemtakem so zdaj vse utrdbe pri Erzerumu v naših rokah. Mesto se moralo v najkrajšem času vdati.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — V Mezopotamiji so Turki porazili Angleže. Njihove izgube so ogromne. Bitka, ki se je vršila med Nasrije in Kornom, se je končala s popolno zmago turškega orožja. Armadi generala Aylmera ne bo preostajalo drugega kakor umakniti se.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Turki generalni štab poroča sledeče glede situacije v Kavkazu:

V Kavkazu se vrše boji med našimi in ruskimi predstražami, v splošnem je pa položaj neizpremenjen. V soboto je naša artilerija izstrelila dva ruska letalca.

Rim, Italija, 15. februarja. — Iz Petrograda poroča jo sledeče:

Tukajšnje časopisje zatrjuje, da bo armensko mesto Erzerum kmalu padlo. V mestu, ki je obkoljeno od treh strani, je izbruhnil požar. Večina prebivalstva je pobegnila v Erzincan. Nemški maršal Goltz in general Liman, ki poveljujeta v Erzerumu 160.000 Turkov, baje ne moreta pobegniti.

Zračni napad.

Avstrijski letalci so povzročili v Scio in Milanu ogromno škodo. — Mrtvi in ranjeni.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Poročilo, ki ga je izdalo večeraj avstrijsko vojno ministrstvo, se glasi:

Nad Milanom se je pojavilo prednji teden enajst avstrijskih zrakoplovec, ki so vrzli veliko bomb na kolodvor. Italijani so zrakoplove obstreljevali, pa niso nobenega zadeli. Zatem so se podali zrakoplovi nad Scio in razstrelili tamošnjo tovarno za municijo.

Vsi zrakoplovi so se nepoškodovani vrnili.

London, Anglija, 15. februarja. — Reuterjevi agenturi so sporočili iz Vicence, da so avstrijski zrakoplovi obstreljevali mesto Scio. — Šest oseb je bilo mrtvih, veliko pa ranjenih.

Iz Vicence do Scia je petnajst kilometrov.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Pri Boven smo odvzeli sovražniku par zelo važnih strateških postojank.

Nemčija bo zaprla Baltičko morje.

London, Anglija, 16. februarja. — Stokholmski dopisnik Reuterjeve brzojavne družbe poroča, da je dobilo švedsko zunanje ministrstvo sledeče obvestilo od nemškega poslanika:

"V kratkem bodo položene mine in druge morske zapreke in ovire na raznih mestih izven švedskega obrežnega vodstva. Kakorhitro vas bomo natančneje obvestili, vam bomo dali natančna navodila za vzorne črte parnikov."

To nemško obvestilo se zdi, da bodo položili Nemci nova polja min pri vzhodu v Baltičko morje od zaliva med Švedsko in Norveško.

Olivno olje iz Italije.

Washington, D. C., 15. febr. — Trgovski departament je dobil brzojavno naznanilo, od ameriškega generalnega konzula v Genovi, da je italijanska vlada dovolila začeti izvoz olivnega olja v države severne in južne Amerike.

Pozor pošiljatelj denarja!

Tekom vojne smo odposlali hranilnicam, posojilnicam ter posameznim osebam na KRAVJSKO, ŠTAJERSKO, ISTRSKO, KOROŠKO, HEVATSKO, in druge kraje v AVSTRO-OGRSKI blizu 7 milijonov kron. Vse te pošiljave so dospole v roke prejemnikov, ne tako hitro kakor prej v mirnem času, toda zanesljivo. Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znancom, ki ga od tam pošljejo vojaku, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order" ter priložite Vaš natančen naslov in naslov osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K.	\$	K.	\$
5....	30	120....	18.00
10....	1.65	130....	19.50
15....	2.40	140....	21.00
20....	3.15	150....	22.50
25....	3.90	160....	24.00
30....	4.65	170....	25.50
35....	5.40	180....	27.00
40....	6.15	190....	28.50
45....	6.90	200....	30.00
50....	7.65	250....	37.50
55....	8.40	300....	45.00
60....	9.15	350....	52.50
65....	9.90	400....	60.00
70....	10.65	450....	67.50
75....	11.40	500....	75.00
80....	12.15	600....	90.00
85....	12.90	700....	105.00
90....	13.65	800....	120.00
95....	14.40	900....	135.00
100....	15.15	1000....	150.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. Včasih se bo zgodilo, da dobi slovniki kaj več, včasih pa tudi kaj manj. List dospe na zapad pona vadi par dni kasneje in med tem, ko dobi naslovnik list v roke, se pri nas cene morda že večkrat spremenijo.

TVEDKA FRANK SAKHER,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kitchenerjeva izjava.

Če bodo začeli Nemci prodirati proti Egiptu, bodo naleteli na velike težkoče. Asquith.

Carigrad, Turčija, 15. februarja. — Iz oficijelnega poročila o bojih v Kavkazu je razvidno, da se vrše ob celi fronti vroči artilerijski spopadi.

V splošnem se ni ničesar posebnega pripetilo.

London, Anglija, 15. februarja. — V poslanski zbornici je rekel danes ministrski predsednik Asquith, da se je položaj za Angleže v Mezopotamiji zboljšal, in da se bo posadka v Kut-el-Amari skorajgotovo vzdržala. Armada generala Aylmera bo v kratkem prodrla do mesta.

V zbornici lordov je rekel Kitchener, da so Angleži že vse pripravili za obrambo Egipta. Ako bodo začeli Nemci prodirati proti Sueskemu prekopu in naprej proti Egiptu, bodo naleteli na silne težkoče. Vse ozemlje je utrjeno, prebivalstvo je odločno na strani Angležev. Dozdaj je kontroliral operacije v Mezopotamiji indijski podkralj, zanaprej bo pa vodstvo v rokah angleškega vojnega ministra.

V Egiptu so odbili Angleži vse napade Senuzijscev.

Obdolžen umora.

Pogrebnik je sam balzamiral truplo svoje žene. — Policija pravi, da jo je zadušil.

Včeraj so aretirali v New Yorku 33-letnega pogrebnika Harryja A. Schroeffa. Obdolžen je, da se je 29. decembra lanskega leta prepil s svojo ženo v stanovanju št. 336 East 86. ceste. — Ker žena ni hotela molčati, ji je z roko zamašil usta, tako da se je zadušila. Zatem je ponaredil mrtvaški list in napisal nanj, da je žena umrla za pljučnico. — Naslednji dan jo je sam balzamiral. Ko se je po okoličinah raznesla novica, da je Schroeffova žena umrla za pljučnico, je nek, v bližini stanuječ človek, naznanil policiji, da je pogrebnikova žena prejšnji dan še zdrava hodila po ulici in da se je zvečer prepiljala s svojim možem.

Detekтиви so izsledili zdravnika, ki je bil podpisal na mrtvaškem listu. Zdravnik jim je povedal, da je njegov podpis na listu ponarejen in da pogrebnikove žene sploh nikdar ni videl.

V kratkem se bo začela proti morilecu obravnava.

Kralj George in pokovnik House.

London, Anglija, 15. februarja. — Ameriški polkovnik E. M. House bo zopet imel posvetovanje z angleškim kraljem Georgom v palači Buckingham. Polkovnik House, poseben odposlanik predsednika Wilsona, je dobil povabilo od kraljevega tajnika, naj obišče kralja v avdienci prihodnji petek.

Polkovnik je bil že prej v avdienci pri angleškem kralju, ko je bil na potu po drugih evropskih prestolicah. Ta teden pa se je posvetoval v zasebnih pogovorih z raznimi uplivnimi in uglednimi Angleži, vendar ni hotel predmeta posvetovanja javno razpravljati. — Sprva se je nameraval vrniti v Združene države s parnikom "Rotterdam", ker pa je bil ta parnik zakasnjjen, je odložil svoj povratek do prihodnjega tedna.

Važen predlog.

Paris, Francija, 15. februarja. — Vojni minister general Gallieni je stavil ministrskemu predsedniku predlog, da ne sme biti od zdaj zanaprej noben častnik pridružen generalnemu štabu, ki ni bil že vsaj tri mesece na fronti. Oni, ki so zdaj pri štabu in še niso bili v bojih, naj bi odšli najmanj za tri mesece na fronto. — Predsednik je ta predlog sprejel.

ROJAKI POZOR!

Ker nam letos nikakor ni moglo dobiti PRATIK iz starega kraja, opozarjamo vse očlane rojake in rojakinje, da naj pridojo naravnost na Kolaž.

Požar v Brooklynu.

Danes jutraj je izbruhnil na pomolu tvrdke New York Deck Co. velik požar. Velika škoda.

Kmalu po drugi uri danes jutraj je izbruhnil na pomolu 36 obcestni Pioneer velikanski požar. Ob treh se je razširil ogenj do ladji Bolton Castle in Pacific Castle, ki čakata na pomolu, in pa do pomola tvrdke Barber Company. Poleg tega je začelo goreti tudi več manjših ladij, ki so tam naložene z oljem. Ob polstirih jutraj požara še niso mogli zadušiti in povzročeno škodo so cenili na dva in pol milijona dolarjev.

Obe goreči ladji sta lastnina neke tvrdke iz Liverpoola na Angleškem ter so ju nalagali z municijo za Vladivostok. Na čolnih z gazolinom in oljem so se pripetile eksplozije in več, kakor sto mož je skočilo v vodo, da so se rešili. Tu di kapitan ladij so rešili. Kolikor se je moglo dognati, ni nihče izgubil življenja.

Kasneje se je zanesel ogenj tudi do parnika "Baravo", ki je tudi lastnina tvrdke Castle Line iz Liverpoola na Angleškem.

Vsi trije parniki so bili danes jutraj ob treh zaviti v plamene od rilec pa do zadnjega dela in vsem naporom gasilcev se ni posrečilo ogenj zadušiti. Zdi se, da bosta dve ladji pogoreli prav do roba vode.

Ogenj se je začel z neko eksplozijo, ki ji je sledilo še več eksplozij in takoj nato so objeli plameni ladje in čolne, ki so bili ob njih naloženi z bombazem, oljem in drugimi potrebščinami za zdravnike.

Uradniki parobrodne družbe niso vedeli, kje se nahaja petintrideset kitajskih kulijev, ki so nalagali ladje in domnevajo, da so morda vsi poginili, predno so imeli dovolj časa, da so se rešili pred grozečim ognjem. Kurjač O'Hara je rešil smrti v ognju petindvajset kulijev, ko jim je vrget na daljavo stotih čevljev rešilo vrh na krov ladje "Pacific Castle".

Riga.

Petrograd, Rusija, 15. febr. — Danes je bilo oficijelno razglaseno, da je položaj pri Rigi in v mestu samem neizpremenjen. — Hindenburg ne bo s svojo ofenzivo ničesar opravil.

Upor Nemcev v Rusiji.

Petrograd, Rusija, 15. februarja. — Danes je naznanilo rusko vojno ministrstvo uradnim putem, da so se blizu Vilne uprle nekatere nemške čete, pri kateri priiki je bil ubit en poročnik. Poročilo pravi, da se se vršili stalni, a neuspešni napadi nemških čet ob reki Dvini, ki so bili odbiti.

Slovenci.

Kratek zgodovinski pregled. — Koliko nas je in kaj smo dosegli v skoraj tisočletnem boju.

Slovenci se zanimamo in zavzemamo za vse mogoče stvari, zasledujemo svetovno zgodovino, skraj vsi narodi so nam znani, sami zase se pa veliko premalo zanimamo. — Dolžnost vsakega Slovenca bi bila, že vsaj površno poznati zgodovino slovenskega naroda. — Najprej pridemo mi, potem šele drugi. V šoli se nismo veliko učili o Slovencih. Vlada je naročevala učiteljem, da nas morajo učiti od kdaj do kdaj so vladali avstrijski cesarji, ni jim pa skraj dovolila, da bi nas seznanili z našimi velikimi močmi in z našo zgodovino. Rojak pri de gotovo v zadregu, če ga vpraša tuje kako je bilo z nami in na kakšen način smo se povpseli do tako visoke stopinje.

Vedoč, da bomo rojakom zelo ustregli, smo priobčili v letošnjem Slovensko-Ameriškem Koledarju kratko zgodovino slovenskega naroda. Kdor je prebere, ima že vsaj mal pojem o slovenskem narodu. V Koledarju dobite še veliko drugih zanimivih člankov, lepih povesti, šale in drugih zanimivosti. Stane samo 35 centov.

Naročajte ga pri: **SLOVENSKO PUBLISHING CO.,** 82 Cortland St., New York, N. Y.

Republikanska konvencija. Elihu Root proti Wilsonu.

NA REPUBLIKANSKI DRŽAVNI KONVENCIJI V NEW YORKU JE IMENOVAL BIVŠI SENATOR E. ROOT WILSONA NESPOSOBNEGA. — REKEL JE, DA JE WILSON PONIŽAL AMERIŠKI NAROD. — TRDIL JE, DA SO DEMOKRATI ODGOVORNI ZA TEŠKOČE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH. — ZDR. DRŽAVE ŠE NISO BILE V VEČJI ZAGATI OD L. 1864. — TREBA JE ODLOČNEGA PREDSEDNIKA.

Sinoči se je začela na republikanski konvenciji v Carnegie Hall v New Yorku kampanja za izvolitev prihodnjega republikanskega predsednika Zdr. držav. Pred množico bojevitih republikancev je govoril bivši senator in znani večak na pravnem polju, Elihu Root, ki je bil obenem tudi provizorični predsednik konvencije.

Govor, ki ga je imel Elihu Root, je bil znamenit in je bil besedo za besedo naperjen proti sedanjemu demokratskemu predsedniku Wilsonu in članom njegove administracije.

Root je obravnaval mehiški položaj in kako se je Wilson obnašal napram Mehikancem, ki so se norčevali iz ameriških državljanzov ter morili amerikanske žene in vojake v Vera Cruzu. Ko je govoril Root o teh mehiških zločinih ter jih imenoval posledico postopanja Wilsona in njegove uprave, so mu vsi poslušalci navdušeno ploskali in prihrjevali.

Potem se je pečal z Belgijo in njeno usodo in je v vznešenih besedah opisoval, kam je pripeljala Nemčija Belgijo s svojimi grozovitostmi in kruto in nasilno vlado. Poslušalci so vstajali s svojih sedežev ter navdušeno ploskali in pozdravljali govornika Roota, ki je v najpreprostejših besedah slikal položaj ter pripisoval žalostno usodo Belgije delovanju Wilsona in njegove uprave, ki niso mignili s prstom ter tiho gledali, ko so Nemci udrl v Belgijo ter jo uničili in osvojili.

To je doseglo višek govornikovega protestiranja proti sedanji administraciji in predsedniku Wilsonu. Obenem pa je bil govor ostro nasprotovan proti Nemčiji in obsojba grozovitosti, ki so jih Nemci uganjali v malem kraljestvu Belgiji. Sicer se govornik ni direktno pritoževal čez Nemčijo, vendar je v svojih besedah dal jasno občutiti, kako zelo se mu stidi delovanje in počenjanje nemških čet v Belgiji.

Nihče ni mogel zgrešiti pravega smisla njegovih besedi, ko je rekel Root:

— Če bi moralo ostati javno mnenje na svetu tiho, kakor so bile Združene države, ki niso protestirale proti kršitvi belgijske nevtralnosti, potem je vse govoričenje o miru in pravici in mednarodnem pravu in človeških pravicah napredku človeštva in razširjenju svobode mlatenje prazne slame — nič drugega, kakor slabotna sentimentalnost. Mnenja so brez moči, ker surova sila vlada in bo vladala svet. Če ne priznavamo nikake razlike med prav in napak, potem ni sploh nikakih moralnih zakonov.

Ploskanje in odobravanje kar ni hotelo ponehati, ko je obravnaval razmerje med Združenimi državami in Nemčijo in postopanje predsednika Wilsona, ob kateri priliki je rekel, da nihče ne sme potegniti iz žepa orožja če si ne upa streljati.

— Dežela, ki najprej stiska pesti, potem pa samo s prstom žuga, zasluži in uživa samo zaničevanje, — je rekel.

Značilno so bile njegove besede:

— Mi smo hodili po poti miru. Slepo smo se spodtikovali po poti, ki bo vodila naravnost do vojne, če jo bomo še zasledovali. Naša diplomacija se je ozirala na zunanje znake ter jih upoštevala, ni pa se zmenila za vzroke. Glavno in odločilno vprašanje, od katerega zavisi naš mir, je, če bomo trpeli tako postopanje, kakršnega so se poslužili Nemci napram Belgiji. Če je bo trpel civiliziran svet, potem se bo moral ta narod bojevati na življenje in smrt za svoj obstanek. Iz tega ne bo nikakega izhoda. To je kočljiva točka za obrambo miru v Ameriki.

Nova železnica.

Paris, Francija, 15. februarja. — Iz Soluna poročajo: Železnica, ki jo grade Nemci iz Skoplja preko Kruševa do Bitolja, bo kmalu končana. Nemški maršal Mackensen je inšpiciral bolgarske čete v Skoplju, in izjavil, da je z njimi popolnoma zadovoljen.

Težka obdolžitev.

Berlin, Nemčija, 15. februarja. — Iz Budimpešte poročajo, da se je vršila pred vojnim sodiščem v Bukarešti obravnava proti bivšemu rumunskemu vojaškemu atašeju v Parizu, Sodišče mu je dokazalo, da je dal več tajnih vojaških dokumentov na razpolago neki balkanski državi. — Vojškaška atašeja bodo najbrže ustrelili.

Kitajska.

London, Anglija, 15. februarja. — Iz Honkonga je dospelo sem nekaj Angležev, ki temeljito poznajo razmere na Kitajskem. Rekli so, da bodo iz sedanje Kitajske nastali najbrže dve republiki. — Juanšikaj ne bo mogel ničesar opraviti proti ustašem, katerih število z vsakim dnem narašča. Dozdaj se ni še vršila nobena odločilna bitka med vladnimi in ustaškimi četami.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylvaniji knjižico "Nova postava za ponesrečene delavce v Pennsylvaniji." Spisal je to knjižico Kosto Unković, pravnik.

Grosen čin blaznega.

Martinville, Ind., 15. febr. — Delavec Peter Bond je danes nedanoma obklesel ter ustrelil na železniški postaji Harleja Greya in Melvino Hubble.

Obstreljevanje Črnovic.

Dunaj, Avstrija, 15. februarja. — V nedeljo so obstreljevali ruski in francoski letalci Črnovico. Ko so stopile avstrijske baterije v akcijo, so letalci pobegnili.

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOSEF PETERNEI, Box 95, Willock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TACHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEK, 300 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORINČ, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 703, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

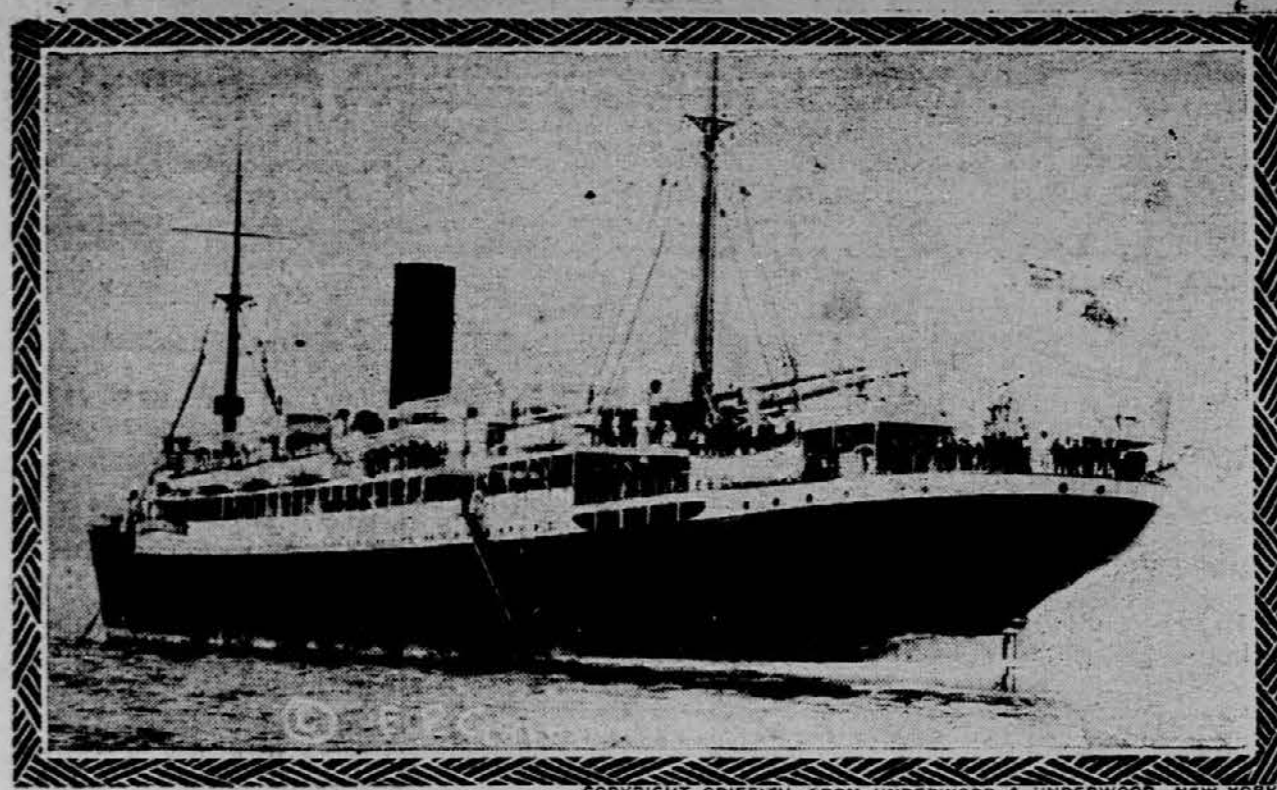
Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 11½, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Whit, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

Parnik "Appam", ki so ga Nemci vjeli in pripeljali v Ameriko.

Moj pozdrav jo je le deloma vzdramil iz pesniške ekstaze; odzdravila mi je sicer, vendar oči ni obrnila od jambov in trojev po pesku.

Šele ko sem se oddaljil, zaslišim:

"Monsieur Omlade!"
 "Prosim, baronesa!" in v tistem hipu sem bil že tudi pri njej.

"Ali bi hoteli priti opoldne v moj salon?" me vpraša in pristavi: "Imela bi vas nečesa prosti."

"Prosim, baronesa! Sem vam v katerokoli uslugo"; tako nekako sem menda odgovoril.

"Torej au revoir, monsieur Omlade!"
 Zdaj pa je bila mera moje mladosti, nerazvaje sree polna. Le pomislite: Urzi, baronesa, vesnica in pisateljica, vabi mene, vanjo za ljubljene gimnazijale, ki se je od blizu nism upal niti pogledati, k sebi v salon na pomenu!

Ko potegnem iz žepa staro ankerico, ki sem jo bil koncem šolskega leta zamenjal pri neki starinarici tam za Ljubljano za sklad starih šolskih knjig, je bila ura polenast. Da bi mi torej prejel minil čas, ki me je ločil od baronese Urzi in njenega salona, sem hotel po poti ob potoku, ki teče za grajskim vratom, in skušal misliti to in ono. Pa ni šlo; ker glava in srce sta bili naphani z mislimi in čustvi, ki so valovale okrog skalnatega otoka.

Iz omenjenega razloga torej ne morem razložiti, kaj vse se je tekom te poldruge ure godilo v moji notranjosti. Zato pa hočem posesti nazaj in razbrati nekaj dejstev, ki naj služijo v pojasnjenje položaja. Urzi je imela brata, ki je bil moj sošollec. — Ker sva si bila dobra in sva med letom pomagala drug drugemu, kolikor sva mogla, me je povabil, da naj prebijem del poitine na gradu njegovega očeta. Imela pa je tudi dve sestri, ki sta si bili mlajši in lepši od nje, česar mi ni bilo težko uganiti. Ker je pa imela vsaka njiju svojo ženina in bi bila moja ljubezen na to stran očitno brezuspešna, zaradi tega se nisem zaljubil v nobeno izmed njiju.

In tako je prišlo, da sem si izbral izmed treh barones isto, ki je bila še prosta, in to je bila Urzi. Priznati pa moram, da ta izbira ni bila samo drzna z ozirom na meزالianco, ki je pretila na ta način nastati, ampak je bila tudi dokaj čudna glede na okus, ki sem ga pri tej izbiri pokazal. Ne govorim bi namreč resnice, ko bi trdil, da je bila Urzi mlada, grda bi pa lagala, ko bi pravil, da je bila lepa. Prav nasprotno je bilo res. Videla je kakih petnajst zim in spomnila se mi je, da je bil imel jaz tedaj kakih šestnajst let, je stala torej z eno nogo v srpanju.

Pa tudi narava je hudo skoparila pri lepoticenju njene zunanosti, tako da bi jo moral, ko bi jo gledal z nemotnim očesom, smatrati najmanj za nelepo. Seveda se mi je zdelo tedaj, ko jo je obdajala svetla gloriola moje ljubezni, precej drugače. Vendar pa bodi povedano v čast mojemu prirojenemu okusu, da mi tudi ljubezen ni mogla tolikanj pokvariti estetičnega čuta, da bi jo bil smatral za krasotico. Zdelo se mi je vse predolga, presuha in preprosta. Pa tudi nad njenimi zobmi sem se spotikal. Tako čudno so se svetikali, kakor da bi bili zaliti z zlatom. Sicer so res bili, česar pa nisem razumel. In kakor mi je ugajalo zlato že tedaj kjerkoli drugje, zlasti pa v denarnici, tako malo prikladno se mi je zdelo v željutih.

Pa vse te — napake ne morem reči, ker za take jih nisem smatral — temveč, recimo, nekam učeno, manj ugodne telesne kakovosti so se odtehtale v obilni meri po vrli njeni duha. In teh pri Urzi ni bilo treba iskati. Ležale so vidno na dlani. Saj je bila Urzi pesnica in pisateljica, in sicer je bila med pesnicami in pisateljicami tiste vrste, katerih spisi se tiskajo. Založnika ji res ni bilo treba iskati, ker je bila v srečnem položaju, da je svoje spise sama zalagala. To je že bilo res; pa tega tedaj nisem vedel, in ko bi bil tudi vedel, ne bi bil razumel. Merodajno je bilo zame dejstvo, da so bile njene pesmi in novele natisnjene in da jih je tako razen nje lahko bral še tudi kdo drugi, če jih je hotel.

Kaka razlika je bila potemtakem med njo in menoj! Sicer sem bil tudi jaz pesnik in pisatelj, česar, mislim, mi ni treba še posebej omenjati. Tisti čas naprimer sem po Pindarjevem zgledu pesnil odo, v kateri sem z vznesenimi epiteti opaval baroneso Urzi. Nje vodilno misel sem izpeljal nekako takole: Kakor si ti, Pigokleji, bil vreden Pindarjevega epovanja, ker si v olimpskih igrah zmagal nad svojimi tekmeči, tako doni večna slava baronesi Urzi, ki si je spričo tolikih tehnovavk ona edina znala pridobiti moje sree in ljubezen! Kakor je lahko razvidno, pesnik sem bil vsekako, ampak sitnost je bila ta, da moji spisi še niso zagledali belega dneva. To pa zaradi tega ne, ker so mi bili uredniki naših listov slave tako zavistni, temveč tudi skrajno nevljudni so bili. Niti odgovarjali mi niso na moje drezanje, čeprav sem vsakega svojemu pismu priložil desetvinarsko znamko. Pač, eden je res odgovoril, ko mu nisem dal prej miru; in sicer kar na platnicah svojega lista, tako da je ves svet lahko bral njegove grobosti. Pa kako je odgovoril? Tako, da se Bog usmili! Mislim sem si: Očividno je, da mi hočeš moj talent ubiti! Pa ga ne boš! — In že z večjo vno sem pesnil na svoji odi.

Vendar pa z baroneso Urzi se le nisem mogel meriti, ker ona je bila tiskana, jaz pa še ne. In prav to dejstvo, da je bila Urzi pisateljica po glasu, jaz pa rokopisnik brez imena, je zbudilo v meni do nje najprej visoko spoštovanje, iz katerega se je izlegla čez teden in dan globoka ljubezen, in sicer vkljub temu, da dotlej nisva govorila niti petnajst besed skupaj in sem se jaz zadovoljeval zgolj s tem, da sem jo opazoval iz rožnega grma, kadar se je izprehajala po vrtu in ertala v pesek jame in v trojeje.

In tako je bilo tudi tisti dan, ko me je povabila v salon. Kazalo moje stare ankerice se še ni pomaknilo na dvanaest, sem se stal pred salonom in trkal na vrata. In ko vstopim, je sedela Urzi pri mizi ter pisala pa pisala, da je od peresnega skrtanja kar odmevalo po dvorani. Pa ščipalnik je imela na nosu! Lahko si je misliti, kako se mi je zdelo učena; skoraj tako kakor naš razrednik, ki nam je v prvi šoli predaval zemljepisje po skriptih. Lepa pa je bila. In ker je to učenost v tistem trenutku združevala tudi z neobičajno ljubeznivostjo, kakršne na njej do tistega časa nisem opazil, vdahnila mi je novega navdušenja zame in za odo.

"Tres bien, monsieur Omlade!" me je nagovorila: potem pa nadaljevala: "Ali bi mi hoteli načisto prepisati tole novelico, da bi jo lahko poslala v tiskarno? Jaz nikakor ne utegnem izgrubljati časa s prepisovanjem, ko mi vrši vse polzi no sujetov po glavi. Ali bi hoteli? Prosim."

In pri tej prici se mi je tako ljubko nasmejala in me tako milo pogledala — ščipalnik je bila že prej odložila — da sem bil pripravljen ji prepisati kar cele foliante, pa ne samo eno kratko novelo, akoravno se je že tudi meni mudilo, da bi skoro dovršil svojo pindarsko odo, ker sem hotel še v tistih početnihah vreči na knjižni trg neko tragedijo v verzih, za katero sem imel načrt že izgotovljen in v kateri sem namenil sebi vlogo junaka, baronesi pa vlogo junakinje.

Ko mi je pokazala rokopis ter mi to in ono razložila, sem ga zašel prepisovati.

Naslov tej noveli je bil: "Do smrti tvoja!" V njej je pisateljica v fantastnih bojah in prekipajočih besedah opisovala nekakega imaginarnega ljubčka svojega ter mu z brežstevlinami ali v ohi razodevala svoja ljubezenska čustva; refren pa je bila prisega, da hoče ostati do smrti njegova.

Ko sem tole svar prečital, si jo ogledal in premislil, se me je polastila žensialna, pa kakor je pokazala prihodnost, usodepolna ideja. Domislil sem si: Omlade, zdaj je prilika kakor nikdar več! Glej, tole novelo lahko uporabiš, da odkriješ baronesi Urzi svojo ljubezen!

In takoj sem uravnal po tem načrtu svoje prepisovanje. Epiteta, katera je Urzi dala svojemu namišljenemu ljubčku, ki pa očitno niso bila lastna meni — tako naprimer je on imel dolge, navzgor zavahane brke, jaz pa še nisem imel niti njih senice; on je imel ko oglje črne oči, jaz pa plave ko vedro nebo itd. — sem na domestil s takimi, ki so se lahko nanašala name. Sicer pa moram reči, da mi v tej točki ni bilo treba mnogo izpreminjati; ker je bil Urzin imaginarni ljubček lep kakor Adonis, jaz pa kajpada tudi, tako se je pretežna večina tega, kar je bilo njemu lastnega, moglo prenesti tudi na moje osebo.

Nadalje je prihajalo mojemu početju prid tudi to, da je bilo v noveli vse polno pik in pomišljajev, zavzemajočih mestoma kar po več vrst, ki so se pa lahko brez vsake škode izpustili. Te vrzeli sem uporabil, da sem namesto pik in pomišljajev, če je bilo ostali vsebini prikladno ali ne, napisal iz svojega to, kar se mi je zdelo najpripravnejše za odkritje moje ljubezni. Naprimer v rokopisu se je bralo: "Ah, ali je res, da me ljubiš, in se li smem zanesti na tvojo zvestobo ...?"

Jaz pa sem izpustil te pomišljaje in pike ter na njih mesto kratkoma napisal odgovor na zgoraj vprašanje: "Oh, neznansko te ljubim in ostal ti bom zvest čez groba vrata!"

In to je šlo tako naprej, dokler nisem rokopisa popravil po svoje. Tako popravljene sem pa potem kar najprej prepisal, začel sem črke tudi umetno okrasil, in ko sem uničil Urzin rokopis, da bi o nemogočil kontrolo, sem zaviš svojega v svileni papir, povezal zavitek z zelenim, plavim in rdečim povodcem ter ga oddal strežaju, da ga je ponesel baronesi.

Nato sem pa šel na vrt in sem se izza rožnega grma z utripajočim sream oziral proti oknom Urzinega salona, koprneč radovednosti, bo li ona razumela sladko skrivnost, katero sem ji razodel na način, ki bi ne mogel biti izvirnejši.

Kmalu pride strežaj in mi pravi: "Gospod Omlade, baronesa Urzi vas kliče."

"Hvala Bogu", si mislim, "razumela me je. Zdaj pa hajdi po odgovor!"

Toda lepo sem naletel. Premetavala je liste po mizi, da so leteli koščeki od njih, in sikala je kakor razjarjena kača, ne da bi se vame ozrla. Slednjič pa zahohni:

"Une telle ineptence! Omlade, kje imate moj rokopis?"

"Premilostna baronesa, ko sem ga prepisoval, se mi je razlilo črnilo po njem in zato sem ga vrget v ogenj", zajecelam s tresočim glasom.

Zdaj je pa vzrastla! Že itak dolga, suha in ploska, je postala še daljša, bolj suha in bolj ploska. Lice so ji ozelenela, oči orumenela, iz njenih pozlačenih ust pa se je vtila name, ubogega Omlade, ploha raznih priimkov, ki je v mojem sream namah pogasila ogenj ljubezni.

Kakor polit kužek sem taval nekaj časa ob potoku. Vendar v naglici premotivši novi položaj, v katerega me je pognala Urzina besnost, sem se kmalu spet otresel.

"Hudič!" sem zaklel, potem pa nadaljeval:

"Peklenko je ta ženska grda, kadar se ujezi! In pa kako je vražjadja! To bi bil lep zakon! Hu, hu! Bog me varuj in sveti križ božji! Je že prav, da se je ta ljubinska zadeva tako razmotala. — Zdaj bi je pa jaz ne hotel; tudi ne, ko bi me prosila na golih kolnih. Maram za njo in njena suha kolena!"

Nato potegnem iz žepa listek, ki sem imel na njem napisano svojo pindarsko odo, ga raztrgam in po mečem kosce v vodo.

Pa tudi za žaloigro v verzih nisem imel več tistega navdušenja, ki je za tako delo potrebno, in tako je ostala nedovršen osnutek še do današnjega dne.

In to je v resnici škoda!

Bosanske znamke v Srbiji.

V vojaški guberniji Srbiji so vpeljane bosanske poštne znamke, preko katerih je natisnato: "K. u. k. Militaerverwaltung".

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Skrbi za dušo, v platno vez. —.50
 Marija Varhinja, v platno vezano —.50
 Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20
 Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20
 Rajski Glasovi, v platno vez. —.45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski —.25
 Abecednik nemški —.25
 Ahnov nemško-angleški tolmaj, vezan —.50
 Angleščina brez učitelja —.40
 Berilo prvo, vezano —.30
 Berilo drugo, vezano —.40
 Cerkevna zgodovina —.70
 Domači zdravnik —.50
 Fizika 1. in 2. del —.45
 Hitri računar —.40
 Katekizem vez. veliki —.40
 Katekizem vez. mali —.15
 Nova kuharska knjiga —.90
 Občna zgodovina —\$1.00
 Pesmarica, nagrobnice —\$1.00
 Poljedelstvo —.50
 Popolni nauk o čebelarstvu, vezan —\$1.00
 Posredba bolnikom —.20
 Sadržaja v pogovorih Schimpffov nemško-slovenski slovar —\$1.20
 Slovensko-angleški in angleško-slovenski slovar —\$1.50
 Slov. angl. in angl. slov. slovar —.50
 Slovenska Slovnica, vez. —\$1.20
 Spretna kuharica —.75
 Trtna uš in trtoraja —.40
 Umna živinoreja —.50
 Umni kmetovalci —.50
 Veliki slovensko-angleški tolmaj —\$2.00
 Voščilni listi —.25
 Veliki vsevedež —.40
 Zgodba sv. pisma —.60
 Zirovnik, narodne pesmi, 2. in 3. zvezek, ves., po —.50

Muzolino, ropar Kalabrije —.35
 Na jutrovem —.30
 Na različnih potih —.20
 Nedolžnost preganjana in povelšana —.20
 O jetiki —.15
 Odvetniška tarifa —.30
 Pavliha —.25
 Pod Turškim Jarmom —.25
 Pregovori, prilike, reki —.25
 Revolucija na Portugalskem —.20
 Rinaldo Rinaldini —.35
 Roparsko življenje —.20
 Srečolovce —.20
 Strelec —.20
 Sv. Genovefa —.25
 Sv. Notburga —.25
 Titanik —.30
 Trojak, povest —.30
 Turki pred Dunajem —.35
 Vojna na Balkanu, 13. zvez. \$1.50
 Zgodovina e. in k. pešpolka št. 17 s slikami —.50
 Zgodba o povišanju —.30
 Zgodovina slov. naroda 5. zvezek —.40
 Zlate jagode, vez. —.30
 Življenja trnjeva pot —.50
 Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —.70

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubiti svoje sovražnike —.20
 2. zv. Maron, kričanski deček —.20
 4. zv. Praški judek —.20
 6. zv. Arumagan, sin indijskega kneza —.25
 9. zv. Kraljičin nečak —.30
 11. zv. Rdeča in bela vrtinca —.30
 12. zv. Korejska brata —.30
 14. zv. Prisega huronskega glavarja —.30
 15. zv. Angelj suznjev —.30

TALIJA.

Zbirka gledaliških iger

Pri puščavniku —.20
 Idealna Tača —.20

RAZGLEDNICE:

Newyorške a evetlicami, humoristične, božične, novaltetne in velikonočne, komad po ducat po —.03
 Z slikami mesta New Yorka po —.20
 Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —.30

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav, mali —.10
 veliki —.25
 Balkanskih držav —.15
 Evrope, vezan —.50
 Vojna stenska mapa —\$1.50
 Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.25
 Avstro-Ogrske mali —.10
 veliki vezan —.50
 Celi svet —.25
 Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet —\$1.50

OPOMBA: Naročilom je prikliti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštai nakasnici, ali poštaih znamkah. Poštaina je pri vseh cenah že vključena.

Iz pisem in poročil z Goriškega.

V Biljah je umrl znani posestnik in krčmar Josip Vovk. Umrl je v mladih letih za legarjem. — Njegov, v goriški okolici tudi dobro znani oče je umrl pred par leti. — Pri baraki v Gorici je bil poškodovan od italijanskih izstrelkov tudi posestnik Josip Brajnik. Poškodbe so precej težke. — Poročilo se je o megli, naj se poroča tudi o velikanskem blatu, ki je zajelo ceste; to blato je mestoma tako visoko in gosto, da je nemogoče iti po cesti. Kogar dobi voz tudi tam, kjer blato ni še kdove kako visoko, ga omeče z blatom, da se ne vidi iz njega. Neko žensko, ki je mislila, da vendarle prebrodi blato in pride po cesti domov, so le s težavo spravili iz blata. — V Nunski ulici v Gorici "pri belem zajcu" so še vedno pod ruševinami konji in en človek. Od italijanskih izstrelkov je močno trpela tudi znana gostilna "Pri petelinčku" v isti ulici. V Gorici je bil neki dan, ko so Italijani mesto močno obstrlevali, smešen prizor na Travniku: neka ženska si je hotela pomagati proti granatam in šrapnelom z dežnikom, dežnik je lepo razpela in tekla čez Travnik, gostje v kavarni "Central" so se smejali kljub vsej nevarnosti, v kateri je bilo mesto. Ženska z dežnikom pa je srečno ušla pred granatami skozi Raštel domov in v klet. — Na Goriškem se je vzbudila pri nekaterih trgovcih in ne-trgovcih velika podjetnost. Kupujejo blago in tržijo, da je veselje; dobički niso majhni. Opomogel si je z vojno marsikdo in mnogi prav izdatno. — Ponovno je že bilo povedano, da je poskrbljeno za aprovizacijo goriškega mesta glede na sedanje razmere prav dobro. Tudi za okolico v ravnini je istotak dobro preskrbljeno, ne pa tako za visoko goriško okolico. Prebivalci občin Bate, Banjšice, Čepovan, Trnovo, Lokve, morajo po moku, da lež dol v Ajdovščino. Svoj čas smo čitali siavospeve deželnemu odboru in deželnemu glavarju, da se dobro skrbijo za aprovizacijo dežele, ali to ni res; je deloma poskrbljeno, najslabše pa je v goratem delu dežele, tako zlasti v imenovanih občinah. Deželni odbor bi moral biti vsaj v Ajdovščini, ne pa na Dunaju. — V Gorici je ostal od deželnega odbora samo še prvi uradni sluga Carli. — Slovensko kavararno "Central" na Travniku vodi vdova kavararja Pečenkova in znani gostje, ki vztrajajo v mestu, se počutijo, tam prav domači, kakor vedno. — Te dni smo čitali, da se je deželni glavar pobrigal za to, da morejo dobiti ljudje svoje stvari iz Gorice. To je prav uместno pa tudi zadnji čas, kajti preobilo mobilij so pokončali italijanski izstrelki in ruševine, mnogo jih uničuje dež, ki pada skozi strehe v stanovanja, skozi dol do kleti, katere so časih pod vodo. — Kdor hoče pobrati svojo robo, naj se podviza, ker tudi pred tatovi ni varna. Goriške oblasti in železnica

pojdejo gotovo na roko vsakemu, kakor pomagajo že sedaj oblasti trgovcem in podjetnikom, ki privajajo in odvažajo svoje blago. — V Gorici se je bilo snovalo pred par leti društvo "Narodni muzej", ki je nabiralo razne starine in jih tudi obilo nabralo. Kakor čujemo, je spravljen "Narodni muzej" v Gregorčičevem domu. Ako je mogoče te reči spraviti iz mesta na varno, naj se to zgodi; škoda bi bilo, da bi granata ali požar uničil lepo zbirko goriških narodnih starin! — V Gorici vztraja tudi še admiral baron pl. Spaun, bivši poveljnik avstrijske mornarice. Baron Spaun ima na Korzu jako lepo vilo. Izjavlja, da mu bivanje v Gorici nudi vsaj nekaj izpremembe. Baron Spaun šteje sedaj okoli 80 let. — Neki slovenski list je omenil v opisu občine Vrtojbe pri Gorici, da je Gospodarska združba organizirala prodajo krompirja, ki daje bližnji okolici goriškega mesta tako lepe dohodke. — Spominjamo se pri tem, kako dobro se je godilo pošiljanjem krompirja iz Italije v Nemčijo. Avstrija in Nemčija sta ustrezali Italiji v vsem, posebno pa v uvozu raznega blaga, tako tudi glede krompirja. Pridelovalec krompirja v goriški okolici je imel več stroškov pri pošiljavi v Nemčijo, kakor pa Italijan, ki je poslal krompir iz Italije skozi Avstrijo v Nemčijo. Tako se je šlo Italijanom na roko, čisto v škodo domačega kmeta, tisti Barzilai pa brblja po Italiji, da sta Avstrija in Nemčija izkoristili Italijo gospodarsko!

Do smrti tvoja!

V. Korun.

Nekoč sem hodil po grajskem vrtu, ko se je izprehajala po njem baronesa Urzi. Pravzaprav nisem hodil, kakor se hodi navadno, ampak postajal sem za rožnimi grmi in odododno opazoval baroneso, ne da bi ona mogla videti mene. Sicer se pa tudi Urzi ni izprehajala, kakor se izprehajajo navadni ljudje, ampak stopnila je dvakrat, trikrat, potem pa postala ter pisala in pisala na listek papirja, ki ga je držala v roki. Jaz pa sem izza rožnega grma obduoval eteričnost njenega stasa, se divil njeni ženialnosti, s katero je polagala svoje vznesene misli na listek, in v pekoči ljubezni do nje mi je toliko sree v prsih, kakor da bi bilo zdivjalo.

Ko pa je začela z držajem svojega solnčnika začrtavati v pesek jame in trojeje ter jih vezati v stيبة, stihe pa v kitice, tedaj mi ni bilo več obstanke za grmom. — Neodoljiva moč me je potegnola proti njej. Zahrepen sem jo videti od blizu in zaželel, da bi tudi ona videla mene. Hoteč pa napraviti vtisk, kakor da bi slučajno prišel po poti, sem delal silo svojim kretnjam, sree mi je pa utripalo, ko sem se ji blizal. Prišel do nje, sem jo zaradi zastale sape komaj slišno pozdravil, potem sem pa hitel dalje, čeprav bi bil stokrat rajši ostal pri njej.

Jugoslovanska

Katoli. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 553, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5127 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH FISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo ožiralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

ZAPISNIK

SEJE GLAVNEGA ODBORA JUGOSLOVANSKE KATOLI-SKE JEDNOTE.

Navzoči:

Geo. L. Brozich, glavni tajnik, John Gouze, glavni blagajnik; Mihael Zunich, John Kerzishnik in John Ausec nadzorniki; Joseph Mertel, Louis Champa in John Grahek, pomožni odbor.

Predsednik nadzornega odbora, Mihael Zunich, otvori sejo, oziroma pregledovanje knjig J. S. K. Jednote dne 20. januarja 1916, točno ob 8. uri zjutraj, katero je trajalo do dne 24. januarja do 12 ure popoldne.

Točno ob pol drugi uri popoldne otvori predsednik nadzornega odbora, Mihael Zunich, sejo glavnih uradnikov, na kateri so bili navzoči vsi goraj imenovani.

V razmotrivanje in reševanje so prišle sledeče zadeve: Podpora brata Josip Zoheca, člana društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, iz Ely, Minn., je prišla na razmotrivanje. Zaradi pomankljivosti zdravniških spričeval, se mu je odobrila podpora od dne 22. julija 1915 pod pogoji, da predloži zdravniška spričevala za vse dobo naprej, kakor določajo pravila Jednote.

Jakob Majerle in njegova soproga, člana društva sv. Cirila in Metoda šte. 1, iz Ely, Minn., je bil eden izmed ustanovnikov Jednote, a odšel v staro domovino pred 17 leti in se ni povrnil nazaj. Bil je suspendiran iz Jednote na podlagi pravil, katere so bila odobrena na zadnji konvenciji v Pittsburgh, Pa., katere določajo, da ne more biti nobeden član Jednote, kateri je odsoten iz Združenih držav nad dobo dveh let. Se vzame v naznanje. Mnenje uradnikov Jednote, da bi se pri takih članih, kateri imajo že gotove zasluge pri Jednoti, naredila izjema, se ni upoštevalo. Ker glavni uradniki nimajo pravice, da se ta zadeva reši, se odloži do prihodnje konvencije, z namenom, da se pripravi sprejem te izjeme v slučaju pa, da bi dotični član pred konvencijo umrl, imajo njegovi dediči pravico predložiti prošnjo glede njegove smrtne.

Stavljena je bila resolucija, da se da glavnemu tajniku in glavnemu predsedniku pravice imenovati zavarovalne komisarije v vsaki državi, kjer ima Jednota charter, za svoje zastopnike, kakor zahtevajo postavbe dotičnih držav, kakor tudi da imajo pravico podpisovati vse prošnje za charterje in ponovitve istih.

Zadeva glede podpore Martina Orekarja, člana društva sv. Andreja, šte. 84, Trinidad, Colorado, se vzame v naznanje in se naroči glavnemu tajniku, da naj zadevo izroči v preiskavo bratu Louis Costello, Salida, Colorado. Ako se dožene, da so vsi podatki resnični, se mu izplača podpora, kakor zahtevajo pravila Jednote. Ravno tako se izroči zadeva brata Joseph Serdacha, člana istega društva, bratu Louis Costello.

Zadeva bolnega brata Ivan Blažine-a, člana društva sv. Roka, šte. 55, v Uniontown, Pa., se izroči v roke brata Ivana Kerzishnika, nadzornika Jednote, da ga ob prvi priliki obišče z zanesljivim zdravnikom, da preišče okoliščine njegove bolezni.

Zadeva smrtne pokojnega Andreja Grašek-a, člana društva Orel, šte. 90, v New Yorku, N. Y., kateri je umrl že potem ko je bil suspendiran zaradi neplačane aasente, se vzame v naznanje in se naroči glavnemu tajniku, naj priskrbi od društva zaprisežene izjave, kdaj je dotičnik plačal svoj assessment in od zdravnika, kdaj je zbolel. Če te listine kažejo, da ni bil assessment plačan pred prvim decembrom 1915, se mu smrtne ne more nakazati.

Prošnja društva sv. Jožefa, šte. 20, Gilbert, Minn., za zopetni sprejem članov Anton Mohor in Joseph Korošec, se odobri, ker iz dostojnih virov se je izvedelo, da ni bila njih krivda, da so pretrgali zvezo z Jednoto. Plačati pa morajo vse zastale assessmente.

Na priporočilo društva sv. Mihaela, šte. 40, Claridge, Pa., se sprejme resolucija, da se naznani vsem društvom in članom potom glasila Jednote, da če se sedaj v vojnem času prostovoljno podajajo v nevarne kraje, kakor tudi na odsvetovane ladje, se Jednota ne bo štela odgovorna za njih poškodbe in smrtine.

Pismo brata podpredsednika g. Alois Balanta, se vzame v naznanje in se naroči glavnemu tajniku, da naj opozori vsa društva, katere imajo kaj bolnikov, ki opravljajo mala dela okoli hiše in takozvani pečarji, kateri se sami strežejo in kuhajo v slučaju bolezni, kakor vsem onim, kateri kljub prepovedi uživajo alkoholne pijače, da se jim podpora ne bude izplačala, ako glavni urad o tem izve. Dolžnost krajevskih društev je, da na to strogo pazi.

Afera bivšega člana Antona Ocepka-a se vzame v naznanje in po daljšem razmotrivanju se sklene na podlagi že predloženih informacij, da pripada ta zadeva popolnoma njemu in društvu, katerega član je bil. Ker je društvo pojasnilo, da je zadeva od njegove strani zaključena in končana, se ne smatra glavni odbor dolžnega soditi in se vmešavati ter ponavljati že končane stvari.

Glede vlog denarja se sklene, da se naloži \$5000.00 na banko v Sheboygan, Wis., kakor hitro predložijo potrebni Surety Bond. Nadalje se naloži \$5000.00 na North Side State Bank of Rock Springs, Wyo., in \$5000.00 na First National Bank of Rock Springs, Wyo., kakor hitro razmere blagajne to dovolijo, ter da se tudi že nabavi za \$10,000.00 municipalnih bondev do konvencije, če bo blagajna do tega časa v toliko narasla.

Na dnevi red je prišla prošnja društva sv. Jožefa, šte. 30, iz Chisholm, Minn., zaradi prihodnje konvencije. Ker je bilo mesto imenovano izmed treh mest, v katerih naj se bo vršila prihodnja konvencija in ker je mesto Chisholm vsled nepričakovanih lokalnih razmer ne more sprejeti konvencije, kakor bi bilo želeli, so društva na Chisholm, sklenila, da drage volje odstopijo svoje pravice mestu Eveleth, Minn., ter priporočajo, da bi postavilo mesto Eveleth, Minn., kot eno izmed mest, za katera se ima razpisati volitev za prihodnjo konvencijo. Ker je društvo v Eveleth zadovoljno sprejeti kandidaturu in nam je zagotovilo vse ugodnosti za konvencijo, se toraj sklene, da se prošnja upošteva.

Glavni tajnik predloži potrebo nabave večjega seševalnega stroja v zameno s stariim strojem. Sklene se, da se nabavi nov stroj in da se doplača, kolikor je razlike.

S tem so bile rešene vse na glavni urad poslane zadeve. Predno se zaključijo seja glavnega odbora, nagovori brat predsednik nadzornega odbora Mihael Zunich vse navzoče in omeni, da se je našlo vse poslovanje glavnega predsednika, glavnega tajnika, glavnega blagajnika ter blagajnika neizplačanih smrtin v popolnem redu in vse denarne vloge na pravem mestu. Knjižovodstvo se je našlo v lepem redu. Da je bil nadzornikom pregled precej olajšan, zato gre zasluga glavnemu tajniku in njegovim pomočnikom. Brat predsednik nadzornega odbora Mihael Zunich zaključijo sejo glavnega odbora dne 25. januarja 1916 točno ob 6. uri zvečer.

IVAN AVSEC, zapisnikar.

Opazka uredništva: — Glavni tajnik John A. Germ, ni bil navzoč, ker je bil bolan. Naprosil nas je, da naj to omenimo pri poročilu, da člani ne bodo skrbeli.

Muhoborci.

Spisal Fran Milčinski.

(Nadaljevanje.)

V gostilni pri "Pikapolonici" je živahna družba čakala na kandidata. Mati Polona, vdova že pametnih let, se je sukala v kuhinji, veliko gostilniško sobo pa je vladala hči Slavica s pomočnico, najeto za ta dan.

Najimennitnejša miza je bila ona v kotu proti kuhinji, tam so sedeli gospod Krunoslav Batič, potem občinski tajnik in upokojeni učitelj Podražaj, oče Janka, in po star s pipo in s štebali. Gospod Krunoslav Batič je vodil pogovor.

— Bogami, — je rekel, — ta doktor Gad je govornik, jaz vam pravim, on je govornik. Jaz to vem, kaj se pravi, biti govornik in ako vam rečem, doktor Gad je govornik, onda mi lahko verjamete, da je govornik.

— Tebe pa le ne poseka, brivec! — je hudomušno pripomnil upokojeni nadučitelj in tajnik Podražaj.

— Prosim, — ga je resno zvrnil brivec, — tu ne gre zame, ampak za doktorja Gada, saj ne boste volili mene, ampak njega.

— Primojdhu, — se je spomnil Podražaj, — saj je res, zakaj pa ne bi tebe volili. Slavica, sen vrček! Ali si že slišala: Batič kandidira v državni zbor!

Slavica je dala svojemu začenju duška z vzklikom "Zs", kakor je skrajšano izgovarjala ime Jezusa, in obendujoč je pogledala brivca, ki ga je resnično štela sposobnega za vse.

Postar se je dobrohotno mugal. Govoriti ni imel navade. Udarjen je bil z jezikavo, prepirljivo žensčino; ker pa je bil moder, se je bil privadil molčati in molče hoditi svoja pota. Tako je najboljše vozil.

Krunoslav Batič ni niti za trenotek izgubil miru.

— Nemojte verjeti, gospodična Slavica! Gospod tajnik se šali, jaz niti ne morem kandidirati, ker sem inostranec.

Podražaj ni odnehal.

— Kaj tisto! Priženi se kam, da boš imel kaj svojega, pa ti sprejmemo v občino. Gospodična Slavica, usmilit se ga no, takega fanta!

Slavici se je ne brez truda posrečil ogorčen pogled:

— Zs, kakšni ste vi, naka!

Zasukala se in odšla z vrčkom. Nič manj ogorčenja ni kazal brivec.

— Oprosti, gospod tajnik in nadučitelj, take šale so nedostojne. Vsaka šala dobrodošla, a ne dostojna šala ni dobrodošla, ker nedostojna šala ni nikaka šala, ampak žalitev. Ti žališ mene — pristo ti, jaz nisem nič; a ti žališ tudi velebradno gospodično Slavico in tega se v olikani družbi ne sme.

Velebradna gospodična Slavica, prihajajoča z natočenimi vrčki, je čula te besede in je po njih uravnala svoje okrogla lica in svoj vedno strmeči pogled — in res: videti je bila močno užaljena in huda, huda kakor gambovček, ki se je skregal s svetom.

Z zadovoljstvom in ponosom je sree gospoda Batiča naznanje v zelo ta uspeh. Da, srečen, kdor zna tako govoriti kakor gospod Batič!

Tako se je po priljubljenem starodavnem vzoru izborna zabavala družba pri tej mizi in na enak način, z zafkrnavanjem, — prejkone tudi pri drugih, to se pričela krotiti in vzklikati od vseh strani. Vmes je brenčal orkestri on, glasni porok visoke stopne muhoborske kulture.

Ta hrupni dirinčja miza je blago volil gospod dr. Gad, ki je v županovi družbi živahno pozdravil ljan baš vstopal v zakajeno dvorano, počastiti z opazko, da mu napravlja naravnost velikomsten vtisk.

Bila je to zelo srečna beseda, ki mu je namah pridobila polovico sre navzočih.

Drugo polovico si je osvojil s prijetnim pozivom, naj se vse nize kuple porinejo — Saj vsi prijatelji! — kar se je ob navdušenih živih klikih tudi takoj zgodilo.

Sledilo je predstavljjanje.

Tudi brivce je prišel na vrsto — Moje ime je Krunoslav Batič, — in je postavil:

— Oprostite, veleučeni gospod doktor, jedno kratko besedo. L. niste, veleučeni, v sorodu z gospodom podpolkovnikom Gadom v Zagrebu? Izborni gospod, ime sem mnogo potov z njima opraviiti znate, službeno.

Gospod doktor je izrekel svojo obzaloževanje, da ni nič v sorodu z podpolkovnikom, in izredno goroko je stresel roko gospodu, ki ima znanje s tako visokim dostojan stvenikom.

Vrnuvši se na svoj prostor je izrazil brivce svoje mnenje, da je gospod kandidat zelo olikan, fin mož.

Skrajja je bila zabava bolj tiha vsakdo ni tak junak kakor Krunoslav Batič in vajan občevati z najodličnejšimi glavami. Temu in onemu volilec se je sitno zdelo, da je pozabil doma kravato ali da ni smuknil v boljšo suknjo, in neka mučna prisiljenost je vladala o mizju.

Toda doktor Gad ni bil novinec v politiki, vedel je, kako in kaj: na mizo so priromali štefani — in led je bil prebit. Zdal se se razvozljal jeziki in hitro se je razpletel živahen pogovor: o volitvah in nasprotnikih, kako bodo pogoreli o muhoborski sodnji in korakih, ki jih bodo še storili zaunjo, o vojski, o koleri in celo o literaturi, to se pravi o podlistkih: drugega — Muhoborci tako ne bero. Gospod doktor Gad se ni mogel dovolj načuditi izredni naobrazbi, ki je doma v Muhoboru.

Po petem in šestem kozarcu so se razgrel in ojuščili tudi domači umetniki, da so prišli na dan svojimi za skromne muhoborske razmere vse časti vrednimi talenti: kovač Svigelj s svojo raskavoj diano, ki je ob nji vžgal vžigalice, mizar Rape, ki je z eno roko dvignil stol z doktorjem krivku pod strop; dacear Jožko, ki štajersko pleše z do vrha polno čašo na glavi in zna na prste brizgati cesarsko pesem, da se jo sliši četrt ure daleč, in Podražajev Janko, ki je zapel "Pijanega študenta".

Gospod doktor Gad je kar strelmel: kaj takega ni pričakoval v Muhoboru!

Vmes se je seveda veselo trkalo in možato pilo. Tudi izpregovori-

la se je tudi še mnoga resna, jedrnata, krepka beseda. Zakaj čuda veliko rodoljublja, podjetnosti in neustrašnosti, je ob takih mokrih prilikah v Muhoboru. Pa tudi — drugod. In s tega idealnega stališča je praznoprav škoda, zakaj ni smo Slovenci vedno pijani!

Tretje poglavje.

LUŠKA GOSPODA.

Volitve so bile končane, razne stave popite, vračal se je zopet mir v deželo; le tuhtam kaka kazenska razprava je se spominjala na razburjenost prešlih dni.

Dr. Gad je bil izvoljen za državnega poslanca. Muhoborci so torej storili svoje, zdaj je bil on na vrsti. In dr. Gad ni pozabil svoje obljube. Bil je mlad, podjeten, željan uspehov; sestavil je obširno prošnjo, nabiral podpise in obletel vse od Poncija do Pilata, do dobi Muhoboru sodnijo. Bile so pa ta čas take okoliščine, da je vlada ravno potrebovala slovenske glasove in se vsled tega prijazno kazala raznim skromnim željam poslancev.

Tako se je zgodilo, da so kmaj pretekli trije meseci od volitve, pa dobi župan muhoborski pismo gospoda državnega poslanca: vsa stvar je že v tiru, pred sednik okroglega sodišča že opravljajo potrebne poizvedbe zaradi nove sodnje v Muhoboru; zelo umestno bi bilo, če bi v kakih dveh, treh tednih odposlanstvo prizadetih občin še posebno se prišlo priporočiti gospodu predsedniku.

Muhoborci so bili vsi pokonci in tako se jim je zdelo, da jo žuimajo v žepu, sodnijo.

Tačas ni dalo več miru županji, morala je iti v obisk k sestrični Ani v Luče.

Bilo je na svetih Treh kraljev lani. Po kosilu je hlapec potegnil koleselj pred hišo in vpregel kobilico, mati županja in Julka sta se spravili v voz, dekle so ju zalele s koci in ogrinjačami, da si ni bilo mraza, oče župan je šel okoli kobilice in voza:

— Glejta, da se o pravem času vrnete! — pa hi! proti Lučam.

Pišlo uro voznje, tri klanee v kreber, tri klanee navzdol — za-

voro je sukala gospa županja sama, ker se je hlapec navzlic bodreim njenim sunkom venomer dremalo — in že so bili v Lučah.

Od "Zlatega volka" se je razlegalo petje, kakršnemu so kos pive, ki so že ob dveh popoldne "narejeni". Voz se je ustavil pred vežo, od hleva semkaj se je zelo počasi bližal konjski hlapec, iz veže je priletelo dvanaestletno dekletce: "O, teta, o, Julka!" — in pričelo luščiti došli poset iz vojev.

— Ste vsi zdravi, Ančka? — je vprašala županja. — Kaj pa mama?

— E, mama spe, — se je nasmejala Ančka in si naptrovala ogrinjače in dežnika. — Snoči smo imeli bal, imenitno je bilo, jaz se bila do treh pokonci, mama so prišli šele ob šestih v posteljo, ata, oficial in notarjev pisar pa sploh niso šli spat, le poslušajte, kako se lepo dero!

Razposajeno se je zasmejala, hitela naprej v vežo in zaklicala: — Ata, Ata! — Njej sta sledili mati županja, vesela, da je zasedla s svojim obiskom ravno v tako izredne okoliščine. Julka pa plaha in v skrbeh, ali ne prihajata neprav.

Pa se je že pokazal v gostilniških vratih gospodar, "Zlati volk" s kapijo po strani, in po vinu je zadišalo iz njega, ko je hripavo, toda prijazno pozdravil obisk. Bil je dober krčmar, ki vztraja pri pijaci, toda pije le toliko, da dela družščino in dviga promet.

Ančka, teči po mamo, reči, da bo nočoj tudi še noč! — je ukazoval in je kazal obisku pot v drugo stran veže. — Kam je zapisati, da sta se spomnili na nas. Snoči smo imeli bal in tako Dadadada! Pa stopimo v kamričo, nononono, tam ni nikogar in gorko. Škoda, da vaju ni bilo snoči! Hola! Miska! Hola! Reza! Danes so vse babe še nore! Pogripi mizo, ali ne vidiš, pa nareži kaj in vina prinesi! .. Dadadada, če bi bila snoči tukaj, Julka, primojdvojača, najlepšega ženina bi ti bil prikormandiral!

— E, maram zanj, — se je odrezala Julka.

— Če ga že imaš, potem je druga.

Tako je zabaval "Zlati volk" niks!

(Pride še.)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašne številke. — Krogla. — Maska. — Razkritelj petroleja. — Red Marije Terezije. — Francija v vojnem času. — Jasna noč. — Moja ura. — Svetovna vojna in katoliška Cerkev. — Duševni blisk. — Pri sanitetnih kolonah, na bojišču. — Eksplozivne snovi. — V lekarni "Avstrija". — Iznajditelj podmorskega čolna. — Galipolis in Dardanele. — Julija Romain. — Rmena pošast. — Doživljaji v zraku. — Podzemljsko mesto v Wieliczki. — Čustvena udova. — Kovač. — Kolonijalna posestava Nemčije. — Bodočnost Evrope. — Urednik. — Pohabljenec. — Le Betail. — O vzrokih svetovne vojne. — Petindvajset frankov. — Kako nastane strelni jarek. — Kdo je bil? — Klasični topovi. — Pes v vojni. — Belgijska armada. — Pri generalnem štabu. — O podobnosti dvojčkov. — Ljubi denar. — Srečanje. — Mobilizacija v Venezueli. — Specialitete. — Prvi polet iz Evrope v Ameriko. — Čudne zgodbe. — Rdeči trak. — Pregled dogodkov svetovne vojne. — Kitajski tipi. — Smešnice. — Oglasi.

Slike:

Italijanski vodljivi zrakoplov nad Benetkami. — Sestaneč nemškega in avstrijskega cesarja. — Prevažanje avstrijskih čet preko reke San. — Turška artilerija na Galipolisu. — Prizor na cesti v Belgradu: učinek šestnajstpalčne avstrijske granate. — Potop angleške ladje "Majestic" v Dardanelah. — Avstrijska kavalerijska patrolja ob Visli. — Ruska infanterija v zakopih. — Italijani so vjeli avstrijskega špijona. — Avstrijski oklopni vlak v Galiciji. — Italijanski bersaljerji v boju. — Mrtveci v zavzetem belgijskem zakopu. — Italijanska gorska baterija pripravljena za akcijo. — Ranjeni Rusi, zapuščeni od svojih ob priliki bega iz Varšave. — Srbske utrdbe pri Belgradu, razdejane od avstrijskih topov. — Avstrijski vojaki, katere so vjeli Italijani na goriški fronti. — Učinek avstrijskih granat v Žagradu. — Ameriški podmorski čoln. — Vojni arsenal v Belgradu, katerega so Avstrijci razdejali. — Fort šte. 10 pred Przemyslom, katerega so Nemci zavzeli z bajonetnim naskokom. — Avstrijska havbična baterija v akciji. — Pogled na del Varšave. — Bolgarske čete na gorskem prelazu ob srbski meji. — Avstrijske prednje straže v Rusiji. — Italijanska poljska bolnica dve milje za fronto. — Prizor iz Lvova. — Učinek avstrijske granate v Anconi. — Avstrijska invazija na Poljskem. — Ruski vojni jetniki. — Vodljivi angleški zrakoplov. — Bovec s Prestreljnikom. — Triglavsko pogorje.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Umetnik.

Spisal Rado Murnik.

Vedrega julijskega jutra je zajtrkoval mlad popotnik na takomenovanem vrtu graškega hotela in listal v novinah. Bil sem sam; drugi gosti so spali menda še vsi. V kotu za kovanjem je dremal in kimal bled natak; včasih je skrivaj izpod čela pogledal tujca.

Gospod je odložil pusti časnik in se oziral po vrtu. Nič posebnega ni videl ondudaj; pet starih kovanjev, dvanašterice kričavih vrabcev, par železnih stojal, svetilke, nekaj stolov in belo pogrnjenih miz. Zda se mu je običajni pogled na olušenem zidu, koder je bilo več čudno oblikanih modrih pa umazanostnih lis in narog.

Počasi se je vzravnil zaspani natakarec in jel mahati s svojo servijeto, kakor bi hotel pokazati, da je vendar še vedno živ. Po hreščem belem pesku pa se je bližal tolsti posestnik hotela, glupo dostojanstven dedec z obrazom sivega Mešta. Z medvedjo gračijo se je poklonil edinemu gostu tako svečano in vdano, kakor ameriškemu milijarderju.

"Čast mi je, da želim vašemu blagorodju lepo dobro jutro!" je deklamiral z velikonočnim glasom.

Mladi tujec mu je odzdravil pravilno svečano in ga vprašal, kako je to, da je zid tam tako oskraban, in kaj pomenijo pisane lise.

"E, umetnika imam v hiši, gospod doktor, umetnika!" je odgovoril prijazen debeluh. "Slika mi Miramar. Počasa me mnogo gostov iz Italije, s Primorja; no, saj veste, radi vidijo kaj takega." "Iz tega naj bo Miramar?"

"Tako je, gospod doktor! Dovolite, da vam razjasnim nekoliko to reč. Moj zanimivi umetnik je malo bolj čuden človek. Vendar — glavna stvar je ta, da slika dobro, kajne? Zmenila sva se, da mi naredi Miramar v osmih dneh. Danes je — danes je šesti dan. Pojutrujem opoldne bo grad na zidu. Ne verjamete? Pogrešali ne bomo nobenega okna, nobenega nadzida, nobene pičice!"

"Ali, ako se vaš umetnik trudi že pet dni in ni izdelal več nego par lis, kako naj izvrši vse drugo v treh dneh?"

"No, boste že videli, gospod doktor!"

"Dovolite mi, to, kar je zmalaz vaš Raffael skoraj v enem tednu, vam naredim jaz v par sekundah, in še zastoj, če hočete."

"E, mož je čuden, kakor sem vam že imel čast povedati. Kar danes dovrši, zbrise zopet jutri. Začel je preteklo sredo. Prav pridno je delal tri ure in izpil stiri vrčke piva. Malone je bilo vse lepo dogotovljeno, grad in morje. Drugi dan, v četrtek pa so se lotile slikarja muhe in vse je spraskal raz steno. V petek je samo gledal v zid, saj v petek ne sme začeti ničesar. Piti pa ni pozabil! V soboto je naredil tle tukaj. V nedeljo je počival, kaj pa."

"Potemtakem zbrise danes zopet vse z zidu?"

"Menda že. Naj! Vendar, v sredo opoldne bo Miramar na steni, da ga bo milota gledati! Vse kakor v resnici — vidite, gospod doktor — umetnik že prihaja. Ta tam s širokim klobukom. Čast mi je, da se klanjam in priporočam vašemu blagorodju."

S svojim prenapeto ljubeznivim uklonom je odineal debeli prijatelj lepe umetnosti. Visok, tenak mlad mož z dolgiimi črnimi lasmi pod širokokrajnim slamnikom je počasi stopal po vrtu. Od daleč je bil videti kakor živa velika goba. Mimo hitrega gostilničarja je pozdravil brez pretirane spoštovanja, tako, da je postal pokrivalo in malo pokinal z glavo. Temne oči so mu gledale sanjavo, motno, brezizrazno, kakor obrnjene v se, v dašo. Zamisljen si je gladi dolgo, gosto brado. Nosil je rjavobarsunasto suknjo, tupatam je precej ogoljeno in odrgnjeno, pa ogolane in glasti spodaj razeferane hlače. Sel je naravnost k mizi tik okrušenega zidu, odprl majhen kovček in razpostavil po dveh stolah svoje tube, piskree in čopice. Lonček mu je padel v pesek; ali on se ni zmenil zanj in ga ni pobral. Sedel je za mizo in strmel v zid. Natak mu je prinesel vsiljivo dišečega guljasa in vrček temnorjavega bavarskega piva.

Samozavestno gostu se je zdel slikar znan, toda ni se mogel pred-

eej domisliti, kje in kdaj bi bil že videl znanega neznanca.

Čudni umetnik je jedel malo; sedel je kakor v sanjah. Polovico mesa je zmetel debelemu velikemu psu, ki ga je bil privabil ostri voh. Kmalu je slikar porinil krožnik daleč od sebe, hitro, divje, da so zletele vilice in nož na tla. Prestrašen je odskočil pes, umetnik pa je prijel čašo in jo izpraznil za dušek do dna. Zaspani natak je prišel pobirat, odnesel ostanke in prinesel drugi vrček piva. Tedaj je zamaknjeni čudak vzdignil glavo, pogledal gosta pri mizi v oči in mahoma sta se spoznala bivši sočeka.

"Dragotin!" je zaklical slikar.

"O, servus!"

"Bog te živi, Slavko!" mu je odzdravil Dragotin, sel k njemu in mu stisnil roko.

Z začudenimi, velikimi očmi ga je gledal slikar. Nasmehnil se je v zadregi in zardel nalahko. Sram ga je bilo, da ga je videl Dragotin takega. Vendar naposled je veselo vzkliknil: "O, o, o! Ti si tukaj, Dragotin! To me pa res veseli, no!"

"Dolgo se nisva videla, Slavko!" je dejal Dragotin in prisedel k slikarjevi mizi.

"Od mature — kje so tisti časi! Kakšna zverina si pa že? Pristav? Koneprijent?"

"Drugo leto bom sodnik."

"Vidiš, Dragotin, vsi vi drugi ste nekaj dosegli in ste preskrbljeni, ste v dobrih službah, samo jaz se tako-le potepam po svetu kakor Ahasver in slikam gradove v oblake. O sveta umetnostu se praznim žolodcem! O zlata slava in prazen žep!"

"Zato bo pa tvoje ime nesmrtno, dočim bodo naša perela kvečjemu na grobnih kamenih ali v kakšnih zaprašenih aktih."

Odgovoril ni nič. Na čelu se mu je pojavila guba.

"Kje pa si bil vse, Slavko, odkar se nisva videla?"

"Najprvo sem šel na Dunaj. Tam se mi je godilo izvrstno. Risl sem tvorničarju vzorec, zrisal in delal tudi za ilustriran list. Tako sem si zaslužil vedno dost in se z veseljem učil vsega, kar je treba slikarju. Profesorji mi niso bili bogve kako všeč — je vse zastoj, umetnost ne mara paragrafov. Naveličal sem se lezilih doktorinjarjev in šel v Pariz. Tam sem kmalu pognal skoraj ves denar, kar sem si ga bil prihranil na Dunaju. Prignalo me je v Monakovo. No, to je bilo veselo življenje! Že sem galgal ob poslednjih reparirjih, ko sem na vso srečo dobil naročilo bogatega češkega aristokrata. Pol leta sem slikal v njegovem gradu. Strokovnjaki so hvalili mojo fantastično, bujno domišljijo in svežo originalnost. Grof mi je plačal kavalirsko. Denarja sem imel spet kakor smeti. O — da bi bil takrat pame-

ten!"

Zamahnil je z rokama. Nosilci sta se mu širili in lahno trepetali, in oči so se mu užigale. Tresel se je kakor v mrzlici.

"Seveda sem bil s svojimi tisočaki že drugi dan na poti v Italijo," je nadaljeval zopet mirno.

"Lahko sem si bil prislužil lepe denarce, ali se laže, nego sem jih bil prideldal, sem jih napravil. Stotak za stotakom so izginiili kaj naglo. Res je, videl sem skoraj vse, kar naj vidi umetnik v tej deželi magičnih barv, čarobnih smaragdih jezer, zamolklo zelenih oljčnih gozdov, lavorjevih in mirtovih gajev, polente in pomaranč, čudovito vonjavih magnolij in fig, genijev in banditov. Ah, italijanske galerije! — Bil sem ves omamljen od tolike lepote. Ali prekmalu so mi pošle lire. Komaj sem se vrnil v domovino. Rad bi bil zopet risal dunajskemu tvorničarju; toda že je imel drugega. Naročil ni bilo nobenih. Stradal sem. Po cele mesece sem živel ob sami melaniji in grudil suhe skorjice. Ponosen sem bil, kaj ponosen, neumen sem bil, neumen, da sem se branil nižjega dela. To je bil zame strašen čas. Težak je boj za ideale proti neumečnem in intrigantom. Ti ne veš, Dragotin, kako mučno je človeku, ki koprni, da bi se otel ovirajočih spon vsakdanjosti in zbežal v zakrilje čiste umetnosti! Ti ne veš, kako težko je človeku, ki čuti v sebi moč in nima gnutnih sredstev, da bi izvršil svoje velike lepe načrte. Slikal sem manjše stvari, trošil sem svojo moč ob malenkostih. In še vesel sem moral biti, če je kdo kaj kupil! Preselil sem se v to mesto in zdaj — haha — zdaj slikam Miramar in take-le stvari — haha — o, kar kdo hoče, samo da je o čem živeti. V šestero ti hodim kakor kakšna šivilja. Haha, haha!"

Zasmehal se je na ves glas.

"Vendar — vse nade se nistem izgubil", je dostavil resno. "Ko si prihranim dovolj mamona, se lotim velikega dela: 'Boj ideala z realnostjo'. O, da bi imel zdaj tiste tisočake, ki mi jih je dal češki grof! — E, bo že! Nistem se obupal. Pride že še tudi moj dan! V koprivo ne trešč! Nič se ne boj, vse izvršim, vse načrte! Bom! Bom! Nistem se propal, ne. Kdor pivo pije, ta je še vedno dober! Haha! Le kadar pride žganje na vrsto, takrat je žoltava..."

"Zakaj pa nisi še dovršil tega Miramara, Slavko?"

"Saj nistem neumen. Gostilničar mi je dovolil osem dni. Toliko časa imam tudi pravico do jedi in pijače tukaj."

Dragotin je dal za burgundea v proslavo svidenja. Od veselja je zmetel Slavko več piskreev z barvani vred v zid.

V sredo opoldne je bil res dovišen obmorski vilinski grad na steni. Črte so bile jasne in ostre; barve so bile razdeljene precej brezskrbno in na debelo, vendar z gotovo roko in smelo močjo. Slavka pa Dragotin ni več našel v hotelu.

"Ali vidite?" mu je dejal gostilničar z obrazom, kakor bi bil on sam naslikal sliko, "ali izvolite videti? Ali nistem pravil? Ali ni to krasna slika, ta grad, ki je prebival v njem nesrečni melikanski cesar, slavni nadvojvoda Ferdinand Maksimilijan? Ali ni vse natanko izvedeno in lepo, kaj? Poslopije v normanskem slogu, park, stopnice, morje, barke z belimi jadrji, kaj? Dal sem umetniku še petak povrh. Kaj izvoli reči vaše blagorodje?"

Naguil je glavo nazaj in odobrovalno stokal pred sliko.

Drugič je Dragotin srečal Slavka v veži predmetne hiše. Nič več ni nosil baršanste suknje; došla je bil zanemarjen. Obledela in brada mu je bila oskropljena od raznih barv in čevlji so mu bili raztrgani. Sedel je na lesenem zapoju in slikal na izvesku.

"O — servus, Drago!" je pozdravil znanca s hripavim, jecajim glasom in ga pogledal s kalnimi, nepokojnimi očmi. "Kam pa tako možko?"

Podal mu je drhtavo roko in se nasmehnil prisiljeno. Kretal se je nerodno, minula ga je vsa nekdanja gibka živahnost. Dišal je po žganju, povečal glavo in delal bridkoskrbni obraz pijanca.

"Pogled, kaj delam, prijatelj!" je dejal. "Temu prevzetnemu kramarju tu zraven slikam lahne stvari, katerih prodaja, riž in salame, safade in sveče, makarone in mlo, sol in kranjske klobase, sladkor in sir. Vse brez uodela, brez palete in palice, kakor slavni Anglež George Frederick Watts, vse brez študij in poprakov. Te safade in ta sir in tako dalje zajemam iz svoje priznane bujne domišljije, ljubi moj Dragotin, in salame in klobase slikam po fantastičnih vizijah! Zakaj ta neumni kramar se boji, da mu ne bi snedel dragocenih modelov. Haha! Haha! Vidiš, vse sem že poizkusil, samo da orehov se niso trli na moji glavi."

Nagubanil je čelo in ježno stisnil zobe.

"Kako pa kaj drugače, Slavko?"

"O — evlil bi od veselja!" je odgovoril. "Od rok do ust je dolga pot. Slabo plačujejo! Muči se ali ne muči, vse zastoji! Zdaj pijem žganje, pa le boljše! Nikar ne misli, da sem tako! — Pivo ni zdaj za nič, sama pobarvana voda, in vino ni nič boljše."

Molčala sta obadva.

"Pa nikomur ne pravi doma — kakšnega si me videl", je prosil, ko sta se poslavljala. "Se bom že nekako izvlekel iz blata. Bom! Bom!"

Dragotin mu je ponudil bankovec; Slavko se je namuzal zadovoljno in ga naglo, vtaknil v telovnik.

Vročega poletnega dne je imel Dragotin komisijo v večji vasi. Župan, obenem krmčar, si je bil dal beliti sobe in jih slikati; slikar, ki mu je opravil to delo, je bil padel pijan z lestve in se ubil.

Prišli so na kraj nesreče. Na tleh je ležal v beraški obleki, ves umazan in razcepan — bedni Slavko. Glava je bila vsa v krvi. Tako je umrl v gnusnih cumjah mož, nekdanj tako lep, mož, ki je videl toliko lepega in ki je toliko sanjaril o lepoti. V desnici je imel osušen čopci, levica pa je krčevito držala razbito steklenico žganjarsko.

Za vsebino oglašev ni odgovor- ne ne upravitelje ne uredništvo.

Copyright 1916 by R. J. REYNOLDS TOBACCO CO.

PRINCE ALBERT

the national joy smoke

je lepo dišeč. Dolgo in polagoma gori ter zadovolji vsakega izkušenega kadilca. Noben drug tobak ni napravljen tako kakor Prince Albert. To je tudi vzrok, zakaj da ga imajo radi moške vseh narodov. Noben drug tobak jim ne ugaja tako zelo.

Kadite Prince Albert v pipi ali pa zvite ga v cigarete, ker je izvrsten tobak, pa ga kadite kakorkoli hočete.

Kupite Prince Albert povsod v rednih vrčkah po 5c; rednih kitaljah po 10c; ali pa v posodah po 25c ali pol funta, ki imajo na vrhu vtičilo.

R. J. REYNOLDS TOBACCO CO. Winston-Salem, N. C.

Kot on — plehar ...

Živi-li mož! Še kje med nami. Ki kakor on — junak Na vsaki rami — Oh, več kot sto Na eni sami — Bi bil kosar, Dar solnčnih rož. V trudu nosil! Je vendar on Ljubezen posil. Kosar nikar. A kaj njim mar Za prošnje mile, Ko mu kosar So naložile. Živi kje — mož Kot on — junak? Primojkokoš Ga ni... A če, živi, Naj piše mi, Potem dobi Denarja kup, Da preskrbi Si lahko strup, Če hotel bi. Če umreti pa Se ne želi, Pa brez skrbi Do konec dni Z denarjem tem Lahko živi. Primojkokoš, Da laž to ni. Naj piše mi, Če kje živi Junak ta mož, Primojkokoš! Frank Magajna.

Zopet italijanski parnik običal na pečini.

Kokor poroča "Giornale d'Italia", je običal italijanski parnik "Siena" z velikim transportom blaga v bližini Gibraltarja. Moštvo je rešeno.

Italijanski plesi v prid Rdečemu križu.

Milanski listi vabijo prebivalstvo, naj pleše pridno in sicer na plesih v korist Rdečega križa, ki se vršijo parkrat vsak teden. T. "sanitetni" plesi se vršijo v dvorani Cova, kjer je imelo poprej svojo slavnostno dvorano nemško društvo v Milanu.

Belgijski kardinal blagoslovila belgijske študente.

Rim, Italija, 15. februarja. — Zadnje dni svojega bivanja v Rimu je imel belgijski kardinal Mercier vse polno dela. Nocoj se je kardinal Mercier udeležil neke se je dvanajstih kardinalov, kjer so razpravljali na željo papeža Benedikta o reviziji seminarjskih študij.

Tekom dneva je blagoslovil 13 študentov belgijske visoke šole, ki so se ravno napravljal, da zapuste Italijo ter se pridružijo belgijski vojski. Rekel jim je, da je nemo goče biti dober katoličan, če ni človek obenem tudi dober vojak.

Na otok Asinoro

je bilo, kakor javljajo italijanski listi, prepeljanih 16.000 avstrijskih vojnih ujetnikov iz Srbije.

Tobak, ki ne more grizti

Prince Albert je napravljen na poseben patentiran način, ki od strani grizenje in ščegetanje ter

vam da najlepši in najboljši okus kar ste ga kdaj uživali od pipe.

Iščem svojega brata FRANKA TROHA, podomače Lukov. Pred enim mesecem sva bila skupaj in potem je odšel v W. Va., odkoder mi ni še nič pisal. Prosim, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi, ker bi mu rad nekaj važnega poročal. — Jacob Troha, Box 16, Salisbury Center, N. Y.

OPOMIN.

Tem potom opominjam vse one, ki mi kaj dolgujejo na hrani, da mi takoj plačajo svoj dolg. Kdor se ne oglasi do 1. marca, ga bom s polnim imenom obelodanil, da bodo tudi drugi vedeli, s kom imajo opraviti.

Anton Jurčič, Blank Road 3, Verona, Pa. (16-17-2)

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR

ZA LETO 1916

Cena mu je

35c.

Dobi se pri: SLOVENIC PUBLISHING COMPANY,

82 Cortlandt St., New York.

U zalogi ga imajo tudi nekateri naši zastopniki:

Frank Sakser podružnica, 6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Charles Karlinger, 3942 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Fr. Leskovic, Box 44, — Franklin, Kans.

Ivan Pajk, 465 Chestnut St., Conemaugh, Pa.

L. Balant, 112 Sterling Ave., Barberton, Ohio.

M. Ogrin, 12 - 10th St., N. Chicago, Ill.

H. Svetlin, 1016 St. Clair Ave., Sheboygan, Wis.

Alois Rudman, 737 Holmes Ave., Indianapolis, Ind.

M. Klarich, 832 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

M. Perusek, Ely, Minn. in več drugih naših zastopnikov po drugih naselbinah.

Fr. Cherne, 9534 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Rok Firm, Frontenac, Kansas.

Jakob Petrič, Chisholm, Minn.

Frank Gabrenja, Johnstown, Penna.

Louis Vesel, Gilbert, — Minn.

Mat. Kamp, La Salle, Ill.

Frank Skok, 438 - 52 Ave West Allis, Wis.

VABILO

na plesno in zabavno VESELICO,

katero priredi SLOV. MOXHAM GODBA

v soboto dne 19. februarja 1916

"v dvorani društva Triglav"

Igralo se bo de pod vodstvom g. Josipa Rogel.

Pričetek točno ob 7. uri zvečer.

Tem potom vladno vabimo vse rojake in rojakinje iz Johnstown, Pa., in okolice, da se naše veselice polnoštevilno udeležijo.

Vstopnina za moške \$1, dame so vstopnine proste.

Za sveže pivo in dober prigrizek bo skrbel za to izvoljeni

((2x 9&16-2) ODBOR.

ISČE SE

delavce za delati v usnjarni. Dobra plača in stalno delo.

C. Moench Sons Company, (12-2 v d) Gowanda, N. Y.

Zadnja novost.

Vsakevrste žganje, brinjevec, slivovec, tropinovec itd., kakor tudi razne likerije, naredi lahko vsak brez vsake priprave, brez kuhanja z mojimi izvlečki. Posiljam 6 steklenic za \$1.00 in iz vsake steklenice si lahko naredite en celi kvart bolj zdrave, čistejše, boljše in več kot polovico cenejše pijače, kot jo pa sedaj kupujete pri salonerjih.

F. P. Barton piše:

"Naznamim vam, da sem prejel od vas izvlečke za delati pijačo. Lepo se vam zahvalim in vam potrjujem, da je res tako blago kakor ste vi pisali. Posiljite še itd."

Takih in enakih pisem, dobim vsaki dan, kar je jasno, da je blago v resnici hvalje vredno.

Pišite na:

Z. JAKSHE

Box 366 North Diamond Station,

PITTSBURGH, PA.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalje, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, priveske, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene se cene vprašate. Upravičeno vas stane le 2c. pa si boste prihranili dolarje.

Ostale, v veliki pošiljki brezplačno. Pišite poni,

IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 828.

EMILE GABORIAU:

GOSPOD LECOQ

(Nadaljevanje).

Lecoq je vzel iz žepa denar in rekel:

— Tukaj je.

Morilec se je zjasnil obraz.

— Ali boste zdaj odgovarjali?

— Ne, ne bom.

— Sezujite škornje!

— Zakaj?

— Da vas bomo zmerili.

Morilec jih je sezul; obut je bil na boso nogo.

— Vi imate samo ob nedeljah škornje? — je rekel Lecoq.

— Kako veste?

— Ker imate noge samo do členkov umazane.

— In kaj zato. — Ne morem pomagati, če nimam takih nog kakor kaka markiza.

— Vaše noge so fine kljub temu, da so umazane. — Nohte imate pristržene in s pilico opiljene.

Dobra misel mu je šinila v glavo. — Prinesel je kos čistega papirja in rekel morilecu, da naj stopi nanj.

Morilec sprva ni hotel, stopil je pa vseeno, ker mu je ravnatelj odločno zapovedal.

Ko je stopil na papir, je Lecoq pokleknil predenj in mu začel z malim nožičkom strgati nesnago z noge. — Če bi se to zgodilo v kakem drugem prostoru, bi se mlademu detektivu gotovo vsi smejali, toda na prefekturi so bili vajeni takih in podobnih stvari. — Nikomur ni prišlo na misel, da bi vprašal Lecoqa, kaj namerava. Vsakdo je vedel, da morilec ne bo hotel povedati svojega pravega imena in da bo morala policija dognati, kdo je pravzaprav.

Lecoq je nastrgal za celo pest črnega prahu, razdelil ga je v dve polovici in ju zavi v papir. Prvi del je vtaknil v žep, drugega je pa izročil ravnatelju z besedami:

— Prosim vas, gospod ravnatelj, zapečatite to in dobro shranite, da obtoženec ne bo pozneje morda trdil, da smo ta prah zamenjali. —

Ravnatelj je spravil papir v blagajno, morilec se je pa zakrohotal.

Lecoq je izprevidel, da ta krohot ne izdaja nobenega veselja, pač veliko presenečenje in velik strah.

Ko so morilec zapovedali odložiti obleko in se preobleči, ni izpremenil niti poteze v svojem obrazu. Niti njegov pogled, niti izraz njegovega obraza, ni razodeval, kaj se dogaja v njegovi notranjosti. Čisto nepremično je vstal, ko so mu stražniki česali lase in brado, ter mu preiskovali usta, če ni v njih skril kaj neskončno malega, pili podobnega predmeta, s katerim je mogoče prežgati debele železne droge.

Ravnatelj je pozvonil čuvaju in mu naročil:

— Odpeljite ga v celico št. 3.

— Kakšen bandit! — je vzkliknil tajnik, ko so ga odpeljali.

— Mislite, da je res bandit? — je vprašal Lecoq.

— O tem niti najmanj ne dvomim. To je lump, da ga nima para na svetu. — Prav zdi se mi, da je že enkrat stanoval pri meni.

— Seveda je. — Ali niste opazili, kako so mu ti prostori znani?

Ravnatelj in tajnik sta bila torej Gevrolovega mnenja, z Lecoqom se pa ni nikdo strinjal.

Prepirati se ni hotel, ker je vedel, da ne more nikomur ničesar dokazati, dokler nima zadostnih dokazov.

Medtem so bili privedli starko Chupin. — Na poti iz policijske stražnice do prefektore se je čisto pomirila, postala je mirna kakor jagnje. S solzami v očeh in z milim glasom je prepričevala "dobre gospode", da ni ničesar videla, in da ničesar ne ve. — Aretirali so jo najbrže zato, ker imajo kaj protij njenemu sinu Polytu, ki je tudi podolžnjen zaprt. — Kaj bo zdaj z ubogo Polytovo ženo, z ubogim malim Totom?

Ko je povedala, kako ji je ime in kako se piše, ter kolikokrat je bila zaprta, so jo odpeljali.

Zaenkrat je bilo vse odpravljeno.

Lecoq je čakal prihoda preiskovalnega sodnika. Šel je na dvorišče in se začel izprehajati semtertja.

Prepričan je bil, da morilec ni navaden človek, in prav dobro je vedel, da je prebrisan, tisočkrat bolj prebrisan kot bi si kdo mislil. — Kako se je vendar znal zatajevati! Niti z očesom ni trenil, ko so ga preiskovali.

Skoraj tri ure je čakal, predno je prišel preiskovalni sodnik gospod Escorval.

— Natančno sem pregledal beznico in nje okolico — je rekel sodnik in se popolnoma strinjal z vašim mnenjem. — Morilec bom zdaj formalno zabil, prosim, počakajte me tukaj. — Takoj bom nazaj.

Lecoq je mislil, da bo ta "takoj" trajal najmanj eno uro, pa se je motil. — Po preteku dvajsetih minut se je že vrnil — toda brez svojega tajnika. — Šel je hitro in oddalec zaklical mlademu detektivu:

— Takoj moram domov. — Mi boste že jutri povedali.

— Toda gospod sodnik...

— Dovolj... Trupla so prepeljali v mrtvašnico. — Tja idite in tam bodite.

— Toda gospod, jaz bi moral...

— Jutri, jutri! Ob devetih v moji sobi v justični palači.

— Saj pravim — to so sodniki — je zamrmral Lecoq. — Nepri-

jazna misel mu je šinila v glavo: Sodnik se me hoče iznebiti. — Sam bi rad dosegel čast, ki je meni namenjena.

Nehote je šel še enkrat po hodniku, vstavil se je pred morilečevo celico in pogledal skozi lino.

Morilec je ležal na prični, zavil v plahto. Z obrazom je bil obrnjen k steni. Ali je spal? — Ne.

Lecoq je opazil, da se sumljivo giblje. Natančno je poslušal in slišal pritaženo stokanje. — Nobenega dvoma ni več.

— Sem? — Na pomoč! — je kričal Lecoq.

Deset čuvajev je prihitelo.

— Kaj se je zgodilo?

— Morilec si hoče vzeti življenje!

Morilec je bil raztrgal svojo suknjo na kosec, napravil iz njih vrv s katero si je stiskal vrat.

Poklicali so zdravnika. — Preiskal ga je in izjavil, da bi se bil lahko v petih minutah zadušil.

Ko se je morilec zavedel, je začel kakor divji letati semtertja. — Zatem je legel na tla in začel bridko jokati.

Vprašali so ga, kaj mu je, pa ni odgovoril.

Oblekli so mu prisilni jopič in ga pustili samega.

Lecoq je stal še dolgo časa na dvorišču in premišljeval. — Stutil

je, da se je za tem skrivnostnim pajčolanom odigrala strašna drama.

— Toda kaj se je zgodilo, kaj se je zgodilo? — Ali je obtoženec

molčal, ali je vse razodel preiskovalnemu sodniku?... Zakaj si je

hotel vzeti življenje!...

ENAJSTO POGLAVJE.

Lecoq tudi to noč ni spal, čeravno je bil že štirideset ur nepretrgano na nogah.

— Kdo je morilec? — ta misel mu ni šla iz glave. — Kdo ima prav in kdo je v zmoti? — Gevrol, s katerim se strinjajo vsi uradniki preiskovalnega zapora, — ali Lecoq, ki je sam.

Ob starih jutraj se je umil in se odpravil proti javni mrtvašnici. Ko je prišel na vogal Saint Gustave, ga je nekdo nagovoril:

— Hej, mladi mož!

Ozrl se je in opazil Gevrola in pet svojih tovarišev.

— Zgodaj si vstal — gospod Lecoq — mu je rekel zaničljivo kriminalni nadzornik.

— Ali še vedno letaš naokoli, da bi izvedel, kdo je morilec?

— Še vedno.

— Ali je preoblečen pri me, ali samo marki?

— Nekaj je. — Če ni pri me, je pa res le marki.

— Dobro, če je tako, pa daj za pijaco.

Šli so v gostilno in naročili vina. — Ko so izpili par čaš, je rekel Lecoq:

— Ravno prav, gospod Gevrol, da sva se tukaj sestala. — Preiskovalni sodnik mi je naročil, da naj grem v mrtvašnico. — Ali bi dovolili, da bi šel mesto mene tja oče Absint.

— Seveda, zakaj pa ne. — Kam si pa ti namenjen?

— Na stražnico Barriere d'Italia grem. — Bom videl, če je čelica, v kateri je bil morilec zaprt, tlakovana ali pokrita z deskami.

Po tem odgovoru je plačal, pozdravil in odšel.

(Nadaljevanje prihodnjic).

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvenemš nedelj in po-

stavnihi praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako,

da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša

dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo

13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen.

Vse osobe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRESTNE TISKOVINE
IZVEŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVEŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA.

POŠTENOST DO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.VSA NAROČILA POŠILJATE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO

Kaj pravijo pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berte pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo

vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli...

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni

bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje-

ga časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da

se bližajo človeštvo boljši časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil.

V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem

gostu pri Grieglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z oro-

žjem". Prebral sem jo dva dneva nepretrgoma in sedaj lahko

rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju.

Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse

kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v

Solah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto

Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to

knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih

kdaj bral...

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jih spi-

sali ljudje, ki se borijo za svetovni mir...

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu):

Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom po-

sodil. Neč bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli žno

križemsvet in učili vse narode...

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govo-

ru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebnih knjigi

opisana na pretrestljiv način vojna. Knjige ni napisal noben voja-

ški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta

pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim,

da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

HAKMANIL.

Svojemu napotniku v Fran-

kfurtu napotimo, da ga bo v

kratkem obdobju naš potnik

Mr. ZVONKO JAKŠA,

ki je pooblaščen pobirati naročal-

no in izdajati tozadevna potrdila.

Upravišтво "Glas Naroda"

Prosti nasvet in infor-

macije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" na državo New York varuje in pomaga priseljen-

cem, ki so bili osepeljani, oropa-

ni ali s katerimi se je slabe rav-

nali.

Bresplačno se daje navšte pri-

seljenecem, kateri so bili osepel-

jeni od bankirjev, odvetnikov, tr-

govcev s zemljišči, prodajalcev

parobrodskih listkov, spremljeval-

cev, kašipotov in posestnikov go-

stila.

Daje se informacije v naravi

sacijskih zadevah: kako: postati

državljan, kjer se oglašiti sa dr-

žavlanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s pri-

seljenci na Ellis Islandu ali pri

Barge Office.

DEŽAVNI DELAVSKI

DEPARTMENT

(State Department of Labor)

BUREAU OF INDUSTRIES

AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New York: 86

East 29th St., odprt vsaki dan od

9. ure jutraj do 5. popoldne in

v sredo svečer od 8. do 10. ur.

POZOR ROJAKI!

Najbolj o-

pazno ma-

silo na le-

nke in mo-

ške, kakor

tudi na mo-

ške in brdo.

Ali se radi to

maslo, sra-

stelo v o t-

doli in dol-

lajše, kakor

tudi molki-

trane brke in

brdo in ne-

do odpeljati in

no celvi. Ravnanjem, kostel ali trganje v re-

kah, nogah in krivu v 8 dneh popolnoma odstavim.

rane, opekline, bole, ture, krate in grlate, potne

noge, kurje oči, bradovice, osebine v par dneh

popolnoma odstavim. Kdor bi moja zdravila brez

učinka rabil, ne lajmo se \$5.00. Pšite takoj se

centi in knjičico, pošljem nastoj.

JACOB WABČIČ,

1092 E. 64 St., Cleveland, O.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-

skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 30tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 12 1/2 palca velik

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palca,

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vnač lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravn otako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v snamkah in natančen naslov in mi vam takoj odpeljemo saželjeni atlas. Pri večjem odjemu dame popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne navšte v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki šele dobili ameriški državljanški papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrenja ali imena parnika.

Osmrti se skupne na njega, kjer bestj tožna in solidno postrožni.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država,

koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjed-

njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma-

cije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15

centov.

Pri nra je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dospejo denarne pošiljatve tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancom v staro domovino!

100 K velja sedaj \$15.00 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.